

Estadística Econòmica
Sèries històriques

Mercat de treball
Sèries d'ocupació
1983-90

Generalitat de Catalunya
**Institut d'Estadística
de Catalunya**

© Generalitat de Catalunya
Institut d'Estadística de Catalunya
1a. edició: Barcelona, octubre 1992
Tiratge: 500 exemplars
Impressió: Institut d'Estadística de Catalunya
Disseny coberta: I. Canal, R. Fané, T. Sabater
ISBN: 84-393-2181-3
Dipòsit Legal: B-41763-1992

El mercat laboral és una referència bàsica per a tota l'estadística econòmica. La seva importància es deriva tant de la transcendència social que té com del fet que el treball és probablement el més important dels factors de producció. Des d'aquesta perspectiva, l'estimació de l'ocupació sectorial és prèvia a qualsevol aproximació estadística dels diferents sectors d'activitat econòmica. Si, a més, recordem que per a l'anàlisi de la dinàmica d'una economia cal comptar amb sèries històriques homogènies, sense trencaments metodològics, es pot entendre la raó per la qual l'Institut d'Estadística de Catalunya ha abordat, ja en el primer any de desplegament de la Llei del Pla Estadístic de Catalunya 1992-95, la construcció d'aquestes sèries històriques d'ocupació de l'economia catalana.

En aquesta publicació s'utilitzen les fonts primàries sobre ocupació més importants que existeixen sobre el nostre país. En primer lloc, l'enquesta de població activa, que és el principal instrument estadístic d'aproximació al mercat de treball. Aquesta operació, malgrat la seva elevada fiabilitat per estimar els totals de grans sectors, com que es tracta d'una investigació per mostreig presenta limitacions creixents a mesura que es refereix a branques d'activitat més reduïdes. Per aquesta raó, en l'àmbit industrial, particularment important a Catalunya, s'aprofiten també dues fonts complementàries: l'enquesta industrial i el registre d'afiliats a la Seguretat Social. Els resultats són coincidents amb les sèries de l'enquesta de població activa publicades per l'Instituto Nacional de Estadística (INE). Cal destacar que amb aquesta publicació de l'Institut d'Estadística de Catalunya passem dels deu sectors fins ara disponibles (divisions de la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques, CNAE), a vint-i-cinc sectors que, a més, han estat identificats com aquells que resulten més significatius en el conjunt de l'estructura econòmica de Catalunya.

Per acabar, cal fer referència a la bona col.laboració institucional que ha fet possible aquest treball. En particular l'actitud de l'INE, amb el qual l'Institut està col.laborant de forma satisfactòria a partir d'uns principis de coordinació que minimitzen, a més dels costos econòmics, les molèsties als ciutadans i empreses.

Jordi Oliveras i Prats
Director de l'Institut d'Estadística de Catalunya

Presentació	3
Índex	5
Nota sobre els principals resultats	9
Notes metodològiques	13

1. Ocupació a Catalunya. Taules.

1.01 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a 25 sectors econòmics.	25
1.02 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Variació per a 25 sectors econòmics.	26
1.03 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Taxa anual acumulativa per a 25 sectors econòmics.	27
1.04 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Participació de 25 sectors econòmics sobre el total.	28
1.05 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Variació de la participació de 25 sectors econòmics sobre el total.	29
1.06 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Participació de 25 sectors econòmics sobre els grans sectors.	30
1.07 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Variació de la participació de 25 sectors econòmics sobre els grans sectors.	31

2. Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola i l'europea. Taules.

2.01 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 25 sectors econòmics.	35
2.02 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Coeficient d'especialització respecte a Espanya per a 25 sectors econòmics.	36
2.03 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Coeficient d'especialització intrasectorial respecte a Espanya per a 25 sectors econòmics.	37
2.04 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 10 sectors econòmics.	38

2.05 Comparació catalana amb l'europea 1983-1990. Coeficient d'especialització respecte a EUR10 per a 10 sectors econòmics.	39
2.06 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1983-1990. Coeficient d'especialització intrasectorial respecte a EUR10 per a 10 sectors econòmics.	40
 3. Ocupació a Catalunya. Gràfics.	
3.01 Ocupació a Catalunya. 1983 i 1990. Per a 25 sectors econòmics.	43
3.02 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Variació en el període per a 25 sectors econòmics.	44
3.03 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Taxa anual acumulativa del període per a 25 sectors econòmics.	45
3.04 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Variació en el període de la participació de 25 sectors econòmics sobre el total.	46
3.05 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a grans sectors econòmics.	47
3.06 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a 4 sectors industrials.	47
3.07 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors d'indústria bàsica.	48
3.08 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors de transformació dels metalls.	48
3.09 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors d'altres indústries manufactureres.	49
3.10 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a 4 sectors de serveis.	49
3.11 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors de comerç, hotelaria i reparacions.	50
3.12 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors d'altres serveis.	50
 4. Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola i l'europea. Gràfics.	
4.01 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 25 sectors econòmics.	53
4.02 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1990. Coeficient d'especialització respecte a Espanya per a 25 sectors econòmics.	54
4.03 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a grans sectors.	55

4.04 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 4 sectors industrial.	55
4.05 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors d'indústria bàsica.	56
4.06 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors de transformació dels metalls.	56
4.07 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors d'altres indústries manufactureres.	57
4.08 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 4 sectors de serveis.	57
4.09 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors de comerç, hotelaria i reparacions.	58
4.10 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors d'altres serveis.	58
4.11 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1990. Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 10 sectors econòmics.	59
4.12 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1990. Coeficient d'especialització respecte a EUR10 per a 10 sectors econòmics.	59
4.13 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a grans sectors econòmics.	60
4.14 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 4 sectors industrials.	60
4.15 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990. Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 4 sectors de serveis.	61

Annex

Classificació sectorial: notes explicatives	65
---	----

Nota sobre els principals resultats

Durant el període 1983-1990 es van crear a Catalunya 426.800 llocs de treball nets. Aquest creixement de l'ocupació no ha estat, però, uniforme en el temps ni ha afectat de la mateixa manera tots els sectors de l'economia.

Quant al primer aspecte, el període analitzat recull dues etapes clarament diferenciades. La primera, que va del 1983 fins al 1985, es troba encara sota els efectes de la crisi econòmica i el procés de destrucció d'ocupació que va comportar. La població ocupada disminueix en aquesta etapa a un ritme anual d'un 1,2%. La segona, que va del 1985 al 1990, en canvi, es caracteritza per una intensa expansió de l'economia catalana i un ràpid creixement de l'ocupació. Així, el nombre de llocs de treball augmentà durant aquesta etapa a una taxa anual acumulativa d'un 4,9%, que contrasta amb el decreixement del període anterior.

L'interval de temps 1983-1990, que inclou aquestes dues etapes de tendència clarament diferenciada, té un saldo positiu, amb una taxa anual acumulativa d'un 3,1% (vegeu la taula 1.03). Al final del període hi havia a Catalunya 2.192.100 persones ocupades.

1. Evolució de l'ocupació per sectors

No tots els sectors s'han beneficiat d'aquesta evolució globalment positiva ni han seguit la mateixa dinàmica. El primer que s'aparta d'aquest esquema és el sector agrari, sotmès a un procés secular de pèrdua de mà d'obra que la recuperació econòmica no ha modificat ans al contrari. En el conjunt del període l'agricultura perd 40.700 llocs de treball nets. Un altre gran sector que s'allunya de l'esquema general descrit és el sector serveis que, encara que no perd ocupació en cap dels anys analitzats, experimenta un creixement modest durant l'etapa 1983-1985 si es compara amb els increments del període 1985-1990 (vegeu, per exemple, el gràfic 3.05).

Les taules 1.02 i 1.03 permeten comprovar que és el sector secundari -indústria i construcció- el que més ha patit els efectes de la crisi i el que reflecteix inequívocament la doble tendència esmentada (destrucció d'ocupació al principi i creació de llocs de treball a la segona etapa). Interessa particularment destacar el cas del sector de la construcció, la trajectòria del qual és un reflex amplificat de l'evolució general: ràpida davallada de la població ocupada entre el 1983 i el 1985 (taxa de creixement anual acumulatiu d'un -11,7%) i intensíssima expansió del nombre de llocs de treball a la resta del període (taxa de creixement anual acumulatiu d'un 10,8%).

Aquestes tendències han comportat canvis en l'estructura sectorial catalana. Així, l'agricultura ha continuat perdent pes (del 7,0% de l'ocupació passa al 3,8%) mentre que els serveis han guanyat participació any rere any i el 1990 ja concentraven més de la meitat de la població ocupada a Catalunya, el 52,2% (l'any 1983 representaven el 47,0%). El procés de terciarització de l'economia catalana s'ha produït també a costa de la indústria que, malgrat haver vist augmentar el seu nivell d'ocupació en un 2,2% anual (110.800 persones) en el període analitzat, ha tingut un creixement menys intens que el del conjunt de l'economia (d'un 3,1% anual). La indústria suposava el 37,6% de la població ocupada el 1983 i suposa el 35,3% el 1990.

Si ens centrem en els sectors industrials, s'observa que és el referit a altres indústries manufactureres, sector en el qual tradicionalment ha estat especialitzada l'economia catalana, el que menys ha crescut en termes relatius en el període estudiat. La seva taxa anual acumulativa, d'un 1,2%, contrasta amb la de la indústria bàsica, d'un 2,5%, i, sobretot, amb la de la transformació dels metalls, d'un 4,0%. Malgrat que el sector d'altres indústries

manufactureres encara aplegava l'any 1990 la majoria dels ocupats a la indústria (50,3%), la seva participació l'any 1983 era quasi de quatre punts superior (vegeu la taula 1.06). En aquesta reducció de la importància d'aquest sector té una part important de responsabilitat la davallada, en 14.800 persones, de l'ocupació a la branca de la indústria tèxtil. Aquesta és l'única branca de les altres indústries manufactureres que experimenta una disminució en el període 1983-1990. De fet, amb l'agricultura i la mineria no energètica i 1s. transformacions, és l'única branca de l'economia catalana que experimenta un saldo negatiu en el període (vegeu els gràfics 3.02 i 3.03). La seva evolució contrasta amb la de la branca de productes alimentaris, que ha crescut a un ritme d'un 3,9% anual i que, com palesa el gràfic 3.09, ha reduït considerablement la seva distància amb la indústria tèxtil, que l'any 1983 era indiscutiblement la principal branca del sector altres indústries manufactureres.

A diferència d'aquest sector, el de transformació del metalls ha augmentat considerablement el seu pes a la indústria catalana, en passar de representar el 28,7% al 32,4%. La branca de construccions i articles metàl·lics explica més de la meitat d'aquest creixement i és la que més ha vist augmentar la seva participació sobre el total de la indústria (vegeu la taula 1.07). És també una de les branques que ha guanyat més pes sobre l'economia catalana, només precedida per tres branques de serveis, tal com il·lustra el gràfic 3.04. Aquest fet és conseqüència directa de la velocitat en què s'han creat els llocs de treball en aquesta branca durant el període analitzat, d'un 6,1% anual, la més ràpida de tota la indústria i quasi el doble de la de l'economia catalana en el seu conjunt.

El ritme de creixement del sector d'indústria bàsica, d'un 2,5%, encara que més modest que el de transformació dels metalls, és també digne de ser destacat si es considera l'increment mitjà de la indústria, d'un 2,2%. Cal ressaltar, però, el fet que aquest augment és el resultat de tendències molt diferents en les dues branques que componen aquest sector, tal com posa de manifest el gràfic 3.07. Mentre la mineria no energètica i 1s. transformacions perd ocupació (el saldo del període és d'un -1,2% anual), la indústria química en guanya clarament, any rere any i a un ritme molt intens, d'un 4,6%. En aquest sentit, és important destacar que la indústria química és l'única branca industrial que no ha experimentat cap inflexió en la seva evolució en la primera meitat del període considerat. També cal subratllar que amb aquesta branca, la de construccions i articles metàl·lics i la de productes alimentaris, són les úniques branques industrials que han incrementat significativament el seu pes sobre l'economia catalana entre 1983 i 1990.

A diferència del que ha succeït amb la indústria, la majoria dels sectors de serveis han tingut una taxa de creixement en el període superior a la mitjana de l'economia catalana. L'única excepció és transport i comunicacions, amb un increment anual d'un 2,9%, una mica inferior al de l'ocupació catalana, d'un 3,1%, però molt per sota de la mitjana de serveis, d'un 4,7%. El sector de serveis que ha crescut més, particularment a partir de l'any 1985, ha estat serveis financers, a empreses i lloguers, que ho ha fet fins a una espectacular taxa anual acumulativa d'un 8,0%. Tal com permet apreciar el gràfic 3.03, l'intens creixement d'aquesta branca no ha estat superat per cap altra en tota l'economia catalana, a excepció de l'Administració pública, Seguretat Social i serveis de sanejament. Entre 1985 i 1990, es va crear una mitjana superior als 12.000 llocs de treball nets anuals a serveis financers, a empreses i lloguers. Aquesta extraordinària expansió ha comportat que la participació d'aquesta branca sobre la població ocupada a Catalunya hagi experimentat un avanç molt notable (del 4,9% al 6,8%), més que cap altra branca de l'economia (vegeu el gràfic 3.04).

El següent sector de serveis que destaca pel seu creixement és el del comerç, hotelaria i reparacions, que té una taxa anual d'un 4,5%. La positiva evolució d'aquest sector i els modestos resultats del d'altres indústries manufactureres ha provocat un canvi de posicions. Mentre que el 1983 el sector altres indústries manufactureres era el que tenia més ocupació a Catalunya (el 20,4% del total), el 1990 aquesta posició l'ocupava comerç, hotelaria i reparacions (amb el 20,2%) i aquell sector quedava relegat al tercer lloc (amb un 17,8%), després d'altres serveis (amb el 19,1% de la població ocupada).

Dels 117.700 llocs de treball nets creats entre el 1983 i el 1990 al sector de comerç, hotelaria i reparacions, la majoria (72.600 llocs) corresponen a la branca de comerç al detall, que és la branca d'activitat que ha crescut més en termes absoluts (vegeu el gràfic 3.02) i que dona feina a un major nombre de persones a Catalunya, l'11,2% de la població ocupada l'any 1990. El gràfic 3.01 il·lustra aquest punt.

Pel que fa al sector dels altres serveis, quasi la meitat dels 109.600 nous llocs de treball nets s'han creat en la branca d'Administració pública, Seguretat Social i serveis de sanejament, que ha experimentat un creixement espectacular d'un 9,4% anual, no solament molt més pronunciat que qualsevol de la resta de branques d'altres serveis, sinó també el més intens de tota l'economia catalana, com posa de manifest el gràfic 3.03. L'expansió d'aquesta branca, que el 1983 era la que ocupava menys gent dins del sector d'altres serveis, l'ha portada a la segona posició després de serveis culturals, personals i domèstics. El gràfic 3.12 és il·lustratiu d'aquest aspecte.

2. Anàlisi comparativa respecte a Espanya i Europa

Les dades que es presenten en aquesta publicació permeten també comparar l'evolució de l'ocupació sectorial a Catalunya amb la d'altres àmbits superiors com són l'Estat espanyol i l'Europa comunitària. El primer que es constata en iniciar una anàlisi d'aquestes característiques és que, en termes d'ocupació, l'economia catalana ha guanyat pes en ambdós àmbits en el període 1983-1990. En el cas d'Espanya, Catalunya ha passat de representar el 16,0% de la població ocupada al 17,4% (vegeu la taula 2.01). Sobre l'Europa comunitària (sense Portugal i Espanya), de l'1,7% s'ha passat a l'1,9% (vegeu la taula 2.04).

Per grans sectors, s'observa que la pèrdua de la mà d'obra de l'agricultura ha estat una mica més pronunciada a Catalunya que al conjunt de l'Estat i a Europa i, per aquest motiu, el sector primari català ha tendit a perdre pes en aquests dos àmbits. La indústria, en canvi, n'ha guanyat. Respecte a Espanya, va iniciar el període amb una participació del 24,1% i l'ha acabat amb una d'un 26,0%. Respecte a l'ocupació industrial d'Europa, el pes de Catalunya ha pujat 0,3 punts percentuals, fins a situar-se en el 2,6%. Aquest fet és important ja que sembla indicar que la indústria catalana ha superat amb més èxit la crisi industrial que altres àmbits. El sector industrial català és, de tots els grans sectors, aquell que té una major participació tant en relació amb Espanya com amb Europa.

Pel que fa a la construcció, l'intens creixement produït a Catalunya però també al conjunt de l'Estat ha comportat que el seu pes sobre Espanya s'hagi mantingut relativament invariable, cosa que no ha succeït respecte a Europa, àmbit sobre el qual la construcció a Catalunya ha vist incrementar el seu pes (de l'1,7% el 1983 al 2,2% el 1990). En canvi, el procés de terciarització de l'economia ha estat més intens a Catalunya que a Espanya i Europa. Efectivament, Catalunya ha passat de representar el 15,8% de l'ocupació als serveis d'Espanya a suposar-ne el 16,6%. Respecte a Europa, ha passat de l'1,4% a l'1,6%.

Dins de la indústria, els sectors en els quals Catalunya té un major percentatge d'ocupats respecte a Espanya són el d'altres indústries manufactureres (27,0% el 1990), transformació dels metalls (26,7%) i indústria bàsica (24,7%). Dins el primer sector, cal destacar les branques d'indústria tèxtil (que representava el 1990 el 61,0% d'aquesta branca al conjunt de l'Estat) i altres manufactures (amb el 44,2%). Pel que fa a la indústria bàsica, és important advertir que el seu gran pes es deu exclusivament a la indústria química, sector en el qual Catalunya concentrava el 45,6% dels ocupats d'Espanya el 1990. A més, el creixement d'aquest sector a Catalunya no ha tingut parangó a la resta de l'Estat, cosa que ha fet augmentar molt (en quasi 12 punts) la participació catalana entre 1983 i 1990 i ha convertit la indústria química en la segona branca amb més pes sobre Espanya, tan sols precedida per la indústria tèxtil com es pot apreciar en el gràfic 4.01.

En comparació amb Europa, destaquen també els sectors d'altres indústries manufactureres (el 3,4% de l'ocupació del sector a l'Europa dels 10) i la indústria bàsica (2,7%), com s'observa en el gràfic 4.11.

Pel que fa als serveis, se situen per sobre de la participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola els sectors de serveis financers, a empreses i lloguers (22,0%) i transport i comunicacions (18,3%). El primer d'aquests sectors és digne de ser ressaltat ja que constitueix l'únic sector de serveis amb un pes significativament superior a la mitjana de l'economia catalana. També s'ha de fer notar que, malgrat el creixement d'aquest sector a Catalunya, la seva participació sobre Europa encara és petita (l'1,5% el 1990, inferior al pes de Catalunya sobre l'Europa dels 10, de l'1,9%).

Si s'utilitza el coeficient d'especialització (vegeu l'apartat de notes metodològiques per al càlcul d'aquest indicador) per a mesurar el grau d'especialització sectorial de l'economia catalana, s'obtenen les següents conclusions. Tant respecte a l'economia espanyola com a l'europea, Catalunya té una notable especialització industrial. Aquesta superior concentració d'activitats industrials a Catalunya s'ha mantingut estable en el període estudiat. Així, el coeficient d'especialització de la indústria catalana respecte a l'espanyola i l'europea no s'ha mogut, entre 1983-1990, de l'1,5% i l'1,4%, respectivament. Malgrat això, sí que s'han produït canvis en la composició d'aquesta especialització per sectors i branques industrials. Les taules 2.02 i 2.05 permeten analitzar aquest aspecte. Si ens centrem en els sectors en què Catalunya està significativament especialitzada en relació amb al conjunt de l'Estat (coeficient superior o igual a un 1,3%), que són indústria bàsica, transformació dels metalls i altres indústries manufactureres, la seva evolució ha estat molt dispar. Mentre que el sector de les altres indústries manufactureres ha experimentat un descens en el seu grau d'especialització, la indústria bàsica l'ha vist incrementar. Aquest fenomen també s'observa quan es compara Catalunya amb el marc europeu. Pel que fa a l'augment de l'especialització a la indústria bàsica, aquest només ha estat provocat pel creixement de l'especialització en la branca d'indústria química (el seu coeficient passa del 2,1% el 1983 al 2,6% el 1990). A altres indústries manufactureres, la branca que experimenta un descens més important del seu coeficient és la del paper i edició (del 2,2% al 1,8%). La seva evolució contrasta amb la de la branca altres manufactures, que malgrat iniciar el període amb un 2,0% i una tendència decreixent, l'acaba amb un 2,5%.

Pel que fa al sector de transformació dels metalls (el tercer sector industrial que té un coeficient d'especialització respecte a Espanya superior a l'1,3%), aquest indicador s'ha mantingut a l'entorn de l'1,5%. L'única branca que ha experimentat clarament una evolució positiva del seu grau d'especialització ha estat construccions i articles metàl·lics (de l'1,5% a l'1,8%).

El gràfic 4.02 representa totes les branques de l'economia catalana ordenades segons el seu coeficient d'especialització (menys u) respecte a Espanya l'any 1990. Destaca l'especialització de Catalunya en la indústria tèxtil (3,5%), indústria química (2,6%) i altres manufactures (2,5%). També cal remarcar el fet que totes les branques en les quals Catalunya està significativament especialitzada (coeficient superior o igual a 1,3%) són industrials a excepció de serveis financers, a empreses i lloguers (1,3%). Com ja s'ha assenyalat, aquest sector ha registrat un increment espectacular a Catalunya en el període 1983-1990 (taxa de creixement anual acumulatiu d'un 8,0%) i ha passat de representar el 4,9% de la població ocupada al 6,8%. Tanmateix, aquesta evolució favorable no ha estat exclusiva de Catalunya sinó que també s'ha produït al conjunt de l'Estat espanyol. Aquest fet explica que el coeficient d'especialització d'aquest sector no hagi tingut cap increment entre el 1983 i el 1990.

L'objectiu d'aquesta publicació és oferir dades d'ocupació de l'economia catalana per sectors d'activitat amb una certa perspectiva històrica (període 1983-1990). La principal font d'informació sobre el mercat de treball és l'enquesta de població activa (EPA) que realitza l'Institut Nacional de Estadística (INE) al conjunt de l'Estat. Les estimacions de l'Institut d'Estadística de Catalunya es deriven bàsicament de la informació d'aquesta enquesta. Tanmateix, per tal d'oferir resultats al nivell més elevat possible de desagregació sectorial, es fan servir fonts complementàries. Això es deu principalment al fet que com que es basa en una investigació per mostreig, la significació dels resultats de l'EPA disminueix a mesura que es desagreguen les dades, especialment si aquestes només fan referència a una part de tota la població enquestada.

Les fonts complementàries utilitzades han estat l'enquesta industrial, operació que en l'actualitat du a terme l'INE amb la col·laboració de l'Institut d'Estadística de Catalunya, i el registre d'empreses i treballadors afiliats a la Seguretat Social, del Ministeri de Treball i Seguretat Social.

Es presenten dades d'ocupació per als anys 1983 a 1990 de vint-i-cinc sectors. Cal recordar que l'INE tan sols publica dades anuals per comunitats autònomes per a deu grans branques d'activitat econòmica (les deu divisions de la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques). És important advertir que les dades que presentem són compatibles amb les que es publiquen de l'enquesta de població activa.

1. Significat i comparabilitat dels resultats

Els resultats presentats són compatibles amb els de l'EPA, que és una enquesta a les famílies. Tanmateix, aquest no és l'únic procediment estadístic que permet obtenir estimacions d'ocupació. En particular, interessa destacar que les dades que es presenten en altres publicacions basades en enquestes a establiments o a empreses (com l'enquesta industrial) discrepen de les de l'EPA. Una de les discrepàncies més destacables és que utilitzen un concepte d'ocupació lleugerament diferent. Així, les enquestes a les empreses no mesuren tant la població ocupada com els llocs de treball ocupats. Un individu que tingui dos llocs de treball a dues empreses diferents constaria dues vegades en una enquesta dirigida a les empreses però només una en una enquesta a les famílies. A més, les estadístiques a les empreses empen el concepte d'ocupació interior, mentre que l'EPA utilitza el d'ocupació regional. En el primer cas, el criteri determinant és la ubicació de l'empresa a Catalunya; en el segon, ho és la residència de l'individu. Finalment, les enquestes a empreses o establiments només permeten estimar l'ocupació ubicada a locals amb activitat econòmica identificables. Aquest problema d'identificació no afecta tant les enquestes a la població.

Quan el que interessa és estudiar l'ocupació sense posar-la en relació amb les variables comptables de l'empresa, el mètode més adequat és el basat en enquestes a les famílies com l'enquesta de població activa i per això s'ha perseguit la compatibilitat amb aquesta font i no amb altres. A més, aquesta compatibilitat amb l'enquesta de població activa és la més natural, ja que aquesta operació és, sens dubte, la font principal d'informació del mercat de treball. Aquest fet, però, no qüestiona la validesa de les altres fonts utilitzades, que poden ser particularment útils en l'estimació de la població ocupada a alguns sectors concrets, ja sigui perquè l'ocupació es concentri en poques empreses fàcilment localitzables o perquè, en tractar-se de sectors de poc pes, els errors de mostreig de l'EPA siguin molt elevats.

Des del seu inici l'any 1964, l'enquesta de població activa ha estat sotmesa a diversos canvis metodològics. El més recent es va produir el segon trimestre de l'any 1987, quan es van modi-

ficar les definicions dels principals conceptes utilitzats en l'enquesta⁽¹⁾. L'aplicació de les noves definicions ha comportat canvis en la classificació dels individus segons la seva relació amb l'activitat. Sortosament, a partir de la informació continguda en l'antic qüestionari, és possible reclassificar la població segons els nous criteris i obtenir així noves sèries d'ocupats. Aquestes noves sèries (sèries revisades) tenen l'avantatge d'enllaçar millor amb els resultats de la nova enquesta de població activa (2n. trimestre del 1987) que les sèries històriques de l'EPA⁽²⁾. Tanmateix, cal advertir que la renovació de l'enquesta de població activa no solament va comportar un canvi en les definicions utilitzades sinó també l'elaboració d'un nou qüestionari, més ampli. Els efectes derivats del canvi de qüestionari impedeixen, per tant, parlar de sèrie completament homogènia. No obstant això, cal assenyalar que, segons les estimacions de l'INE per al conjunt de l'Estat, els efectes derivats del canvi de qüestionari són mínims.

Els resultats de l'estimació que s'inclouen en aquesta publicació tenen el caràcter de mitjana anual i són compatibles amb les sèries revisades de l'EPA⁽³⁾. Aquesta circumstància comporta que la nostra estimació sigui directament comparable amb les dades del conjunt de l'Estat i de la resta de comunitats autònomes publicades per l'INE i, amb les matisacions que s'esmenten en l'apartat 4, amb les difoses per l'Eurostat pels països membres de la Comunitat Econòmica Europea⁽⁴⁾.

2. Àmbit de la investigació

2.1. Àmbit sectorial

La sectorització de les nostres estimacions d'ocupació havia de complir tres requisits: 1r.) havia de comportar una desagregació significativa dels sectors industrials i de serveis; 2n.) havia de ser computable a partir d'informació a nivell d'agrupacions (dos dígit) de la Classificació Nacional d'Activitats Econòmiques any 1974 (CNAE) ja que aquest era el màxim nivell de desagregació sectorial comú a les fonts utilitzades; 3r.) havia de garantir un nivell satisfactori de fiabilitat i representativitat de les sèries i, per tant, malgrat el segon requisit, havia d'allunyar-se dels dos dígit de la CNAE en algunes branques d'activitat. Efectivament, a nivell d'agrupacions de la CNAE, alguns sectors estan molt poc representats a l'economia catalana i això comporta problemes en el tractament de les seves sèries temporals (particularment, les derivades de l'enquesta de població activa).

La classificació sectorial emprada en la nostra estimació, que compleix els requisits que acabem d'esmentar, i la seva correspondència amb la CNAE es presenta en la taula de la pàgina següent.

2.2. Àmbit temporal

L'elecció de l'interval de temps 1983-1990 ha estat motivada en part per la disponibilitat d'informació i en part per la metodologia utilitzada. Malgrat que l'Institut d'Estadística de Catalunya disposa dels fitxers de totes les fonts emprades des de l'any 1981, les dades d'aquest any del registre de la Seguretat Social són incompletes. Això limitava l'inici del període a l'any 1982. Pel que fa al final del període, totes les fonts oferien dades fins al 1991 excepte l'enquesta industrial, les sèries de la qual acaben l'any 1989. Tanmateix, aquestes sèries eren fàcilment modelitzables i es van perllongar fins a l'any 1991.

(1) Aquesta modificació es va portar a terme per tal d'actualitzar les definicions dels conceptes utilitzats d'acord amb les recomanacions de la XIII Conferència Internacional d'Estadígrafs del Treball (OIT, 1982) i per satisfer les exigències en matèria estadística que comportava l'ingrés d'Espanya com a país de ple dret a la Comunitat Econòmica Europea.

(2) L'INE ha difós aquestes noves sèries en la publicació *Encuesta de población activa. Series revisadas 1976-1987*, Madrid, 1990.

(3) Això afecta particularment els anys 1983 a 1986 (en els quatre trimestres de cadascun es va utilitzar l'antic qüestionari però en canvi s'han aplicat les noves definicions) i l'any 1987 (la mitjana del qual és el resultat d'emprar la dada revisada pel primer trimestre i els resultats de nova enquesta a la resta de trimestres de l'any).

(4) *Encuesta de población activa. Tablas anuales*, INE i *Encuesta de las fuerzas de trabajo*, Eurostat.

Totes les sèries temporals van ser sotmeses a un procés d'allisament mitjançant el mètode de les mitjanes mòbils. Aquest procediment resulta adequat per depurar les dades de variacions aleatòries i el seu component estacional sense una càrrega metodològica important. Atès que les sèries eren semestral i abastaven el període 1982-1991, el procés d'allisament va comportar la pèrdua de la informació del primer semestre del 1982 i del darrer del 1991 i el període va quedar limitat als anys 1983-1990.

Classificació sectorial dels resultats⁽⁵⁾

Codi CNAE	Denominació
01-06	Agricultura, ramaderia i pesca
11-16	Energia i aigua
21-25	Indústria bàsica
21-24	minería no energètica i 1s. transformacions
25	indústria química
31-39	Transformació dels metalls
31	construccions i articles metàl·lics
32	maquinària per a la producció
33-35,39	material elèctric, d'oficina i inst. de precisió
36-38	material de transport
41-49	Altres indústries manufactureres
41/42	productes alimentaris
43	indústria tèxtil
44-45	cuir, calçat, confecció i pel·leteria
46	fusta, suro i mobles de fusta
47	paper i edició
48	cautxú i material plàstic
49	altres manufactures
50	Construcció
61-67	Comerç, hotelaria i reparacions
61-63	comerç a l'engròs i intermediaris
64	comerç al detall
65-67	restaurants, hotelaria i reparacions
71-76	Transport i comunicacions
81-86	Serveis financers, a empreses i lloguers
91-99	Altres serveis
91-92	Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament
93	educació i investigació
94-95	sanitat i assistència social
96-99	serveis culturals, personals i domèstics

(5) L'annex al final d'aquesta publicació conté una descripció de les activitats incloses a cada branca. Per conèixer les nomenclatures més importants a l'estadística econòmica, podeu consultar el document Nomenclatures i classificacions de l'activitat econòmica. Proposta de normalització per a l'estadística oficial de Catalunya, Institut d'Estadística de Catalunya, 1991.

3. Procés d'estimació

3.1. Estimació dels sectors no industrials

La primera fase en el procés d'estimació ha consistit a estudiar la fiabilitat de les dades d'ocupació per branques d'activitat de l'EPA. Els resultats d'aquest estudi ens permeten afirmar que no és prudent desagregar les dades de població ocupada de Catalunya de l'enquesta de població activa més enllà de la següent classificació en disset sectors:

Codi CNAE	Denominació
01-06	Agricultura, ramaderia i pesca
11-16	Energia i aigua
21-25	Indústria bàsica
31-39	Transformació dels metalls
41/42	Productes alimentaris
43-45	Tèxtil, cuir, calçat i confecció
46-49	Fusta, paper, plàstics i altres
50	Construcció
61-63	Comerç a l'engròs i intermediaris
64	Comerç al detall
65-67	Restaurants, hotelaria i reparacions
71-76	Transport i comunicacions
81-86	Serveis financers, a empreses i lloguers
91-92	Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament
93	Educació i investigació
94-95	Sanitat i assistència social
96-99	Serveis culturals, personals i domèstics

Aquesta conclusió es basa en una doble anàlisi: la de les mostres que avalen les estimacions i la més rigorosa dels errors de mostreig.

En el primer terreny, s'ha de posar èmfasi en el fet que la mostra acumulada anual mitjana en tots aquests sectors excepte energia i aigua és superior o està a l'entorn de les mil persones. Encara que energia i aigua no supera aquest llistó, s'ofereixen dades per a aquesta branca ja que el propi INE les fa públiques.

En el segon terreny, s'han calculat, amb la informació disponible a l'Institut d'Estadística de Catalunya, els errors de mostreig de les estimacions d'ocupació sectorial⁽⁶⁾. Com a indicador de l'error de mostreig d'una determinada estimació se sol utilitzar la seva desviació típica, que és una mesura de variabilitat. L'estadística teòrica proporciona diversos mètodes de càlcul de la desviació típica d'un estimador lineal quan el disseny mostral de l'operació estadística és senzill. Quan els estimadors no són lineals o l'enquesta és complexa, s'han desenvolupat altres mètodes alternatius de càlcul de la desviació típica (desenvolupament en sèrie de Taylor -linealització-, Jackknife i semimostres reiterades)⁽⁷⁾. L'enquesta de població activa és una operació estadística amb un disseny mostral complex. L'EPA, per exemple, no compleix el supòsit d'independència dels individus ja que la mostra és de llars. Per aquest motiu, l'estimació dels errors de mostreig s'ha realitzat mitjançant el mètode de les semimostres reiterades, que és el que habitualment s'utilitza en aquest tipus d'enquestes. Aquest mètode divideix la mostra original en dues semimostres complementàries. La forma d'aconseguir això és aparellar les unitats de característiques semblants des del punt de vista del disseny de la mostra. Amb la informació disponible, només ha estat possible aparellar famílies segons l'estrat al qual pertanyien. Amb el fitxer tractat d'aquesta manera es pot calcular la informació que ens interessa utilitzant només un dels dos individus de cada parella (si es tracta d'un

(6) Els errors de mostreig són aquells que es deriven del fet de no entrevistar tota la població sinó només una mostra. Cal advertir que l'error de mostreig no constitueix una mesura exhaustiva de fiabilitat d'una estimació ja que en una operació existeixen altres fonts d'error (per exemple, la manca de resposta).

(7) Kirk M. Walter, *Introduction to Variance Estimation*, Springer-Verlag, Nova York, 1985.

estimador de total, el resultat s'haurà de multiplicar per dos ja que només la meitat de la mostra haurà intervingut en el seu càlcul). Per tant, cada estrat s'ha dividit en dues parts. Per aquest procediment, és possible reiterar aquest càlcul canviant l'element que intervé en l'estimació d'almenys alguna de les parelles i obtenir tants estimadors com reiteracions⁽⁸⁾. A partir d'aquests estimadors es pot calcular la seva variància segons l'expressió analítica:

$$V(\hat{X}) = \frac{1}{R} \sum_{r=1}^R (\hat{X}_r - \hat{X})^2$$

on $\hat{X}$ és l'estimador quan s'utilitza tota la mostra, $\hat{X}_r$ l'estimador en emprar la reiteració r i R el nombre de reiteracions. La desviació típica és l'arrel quadrada de la variància.

Per a la determinació dels elements de cada parella escollits a cada reiteració s'han utilitzat les matrius de Hadamard amb una dimensió múltiple de quatre i immediatament superior al nombre d'estrats. L'ús d'aquestes matrius permet minimitzar el nombre de reiteracions (tècnica de les semimostres reiterades equilibrades)⁽⁹⁾.

Per avaluar l'error de mostreig de les estimacions de l'enquesta de població activa, aquestes s'han expressat com a coeficients de variació. El coeficient de variació posa en relació la desviació típica (variabilitat) amb el valor de l'estimació (en tant per cent) i, per tant, expressa l'error de mostreig en termes relatius, és a dir, independents de la magnitud de les estimacions. El coeficient de variació defineix un interval de confiança. Un coeficient de variació d'un 1% indica que, amb un 95% de probabilitat, el veritable valor de l'estimació es troba dins de l'entorn definit per l'estimació més 1,96 vegades l'1% de l'estimació i l'estimació menys 1,96 vegades l'1% de l'estimació.

Segons els càlculs d'aquests coeficients de variació portats a terme per l'Institut d'Estadística de Catalunya, càlculs que tenen un valor provisional ateses les limitacions de la informació disponible, l'error de mostreig relatiu (mitjana dels coeficients de variació trimestrals del període 1981-1991) és significativament inferior a un 10% en tots els sectors de la nostra classificació a excepció del sector de l'energia i aigua. La major part dels coeficients sectorials se situen entre el 5 i el 6%. Recordem que un coeficient de variació d'un 5% en un sector amb 100.000 ocupats defineix un interval de confiança (del 95%) que va de les 109.800 persones a les 90.200.

Els errors de mostreig als quals s'ha fet esment són els associats a les estimacions trimestrals d'ocupació. Les nostres estimacions, en canvi, tenen caràcter anual. Convé advertir que els errors de mostreig associats a estimacions anuals de l'EPA seran en general inferiors als associats a estimacions trimestrals. De fet, atès que entre les mostres consecutives en el temps de l'EPA existeix una part comuna, l'error de mostreig anual es trobarà normalment entre l'error trimestral i la meitat d'aquest⁽¹⁰⁾.

A partir de l'explotació dels fitxers de l'EPA s'ha estimat l'ocupació de les disset branques d'activitat esmentades. Aquesta estimació s'ha portat a terme utilitzant les definicions vigents a l'EPA des del segon trimestre del 1987. Per tant, la informació utilitzada es correspon amb el que abans hem anomenat «sèries revisades», que són unes sèries més homogènies que les històricament publicades.

Cal advertir que l'antiga enquesta de població activa contemplava la possibilitat que els ocupats no fossin classificables per sectors, circumstància que no és admesa en la nova metodologia. Aquest fet comporta que en la sèrie anterior al segon trimestre del 1987 existeixi una part (petita) de la població ocupada que no és assignada a cap branca d'activitat. L'aplicació de les noves definicions retrospectivament no permet l'eliminació d'aquesta categoria. Això explica l'existència, a les taules que es presenten, de la categoria de «no classificables» en el període 1983-1987 i la seva desaparició en els anys següents.

(8) L'INE també utilitza aquesta metodologia en les seves estimacions.

(9) R. L. Plackett i J. P. Burman, «The design of optimum multifactorial experiments», a *Biometrika*, 33, 305-325, 1946 i L. Baumert, S. W. Golomb i M. Hall, jr., «Discovery of a Hadamard matrix of order 92», a *Bulletin of the American Mathematical Society*, 68, 237-238, 1962.

(10) El mercat de treball a Catalunya, *Document de Treball MTC-9002.1*, Institut d'Estadística de Catalunya, 1990.

3.2. Estimació dels sectors industrials

El procediment descrit basat en l'anàlisi dels errors de mostreig ha servit per estimar l'ocupació a les branques d'agricultura, construcció i serveis. La importància estratègica del sector industrial, el seu notable pes a Catalunya i l'existència de fonts complementàries per a les seves branques aconsellava no conformar-se amb la divisió en els sis sectors industrials pels quals l'EPA constitueix una font fiable i fer un esforç addicional en la desagregació fins a arribar als catorze sectors industrials de la nostra primera classificació. Sense qüestionar la validesa dels resultats de l'enquesta de població activa per a aquests sectors, del que es tracta és d'estimar la participació dels subsectors sobre cada un d'aquests sectors per poder distribuir la seva població ocupada. Com es veurà, aquest esforç addicional en la desagregació de les branques industrials ha modificat lleugerament el procés d'estimació general.

La primera de les fonts complementàries utilitzades és l'enquesta industrial. L'enquesta industrial (EI) és una enquesta adreçada als establiments, que la porta a terme, al conjunt de l'Estat i amb caràcter anual, l'INE amb la col·laboració dels ministeris (MINER, MAPA i MOPU), que es responsabilitzen de la seva realització als anomenats sectors delegats. A Catalunya, a partir de l'any 1991, l'enquesta industrial es realitza en col·laboració amb l'Institut d'Estadística de Catalunya gràcies a un conveni entre aquest Institut i l'INE. Pel que fa als sectors delegats, cal dir que, a partir de l'any 1983, els de la indústria agro-alimentària, que corresponien al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, els porta a terme el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, gràcies també a un conveni entre aquest Departament i el Ministeri. L'Institut d'Estadística de Catalunya disposa dels fitxers originals de l'enquesta industrial corresponents als sectors no delegats del període 1981-1989. En relació als sectors delegats, es disposa per al mateix període dels anomenats fitxers agregats, que a efectes d'ocupació donen tota la informació necessària, encara que en mitjanes anuals.

La segona font complementària és el registre d'afiliats a la Seguretat Social, dependent del Ministeri de Treball i Seguretat Social. L'Institut d'Estadística de Catalunya disposa dels fitxers d'empreses inscrites i treballadors afiliats a la Seguretat Social en alta laboral en els règims general (abans de la integració dels règims especials de toreros, artistes, ferroviaris, etc.) i especial de la mineria del carbó del període 1981-1991. Les dades del primer any, però, són incompletes, com s'ha assenyalat abans. Encara que aquests fitxers no solament inclouen els sectors industrials, aquesta font és especialment adequada per a aquestes branques, que no estan molt afectades per la presència de treballadors autònoms ni funcionaris. Tanmateix, com que es va considerar que el registre de la Seguretat Social amb el qual treballàvem recollia bé els treballadors assalariats però no els no assalariats, es va aplicar a les dades d'aquestes branques un factor d'expansió sectorial i dinàmic basat en el concepte de taxa de salarització. L'estimació d'aquest factor d'expansió de les dades de la Seguretat Social va partir d'informació de l'enquesta de població activa de Catalunya complementada amb informació de l'EPA del conjunt de l'Estat, quan aquella no era suficientment significativa. El resultat d'aquesta transformació són el que anomenarem sèries expandides de la Seguretat Social⁽¹¹⁾.

Abans de ser considerades aptes, les tres fonts utilitzades en la desagregació dels sectors industrials (enquesta de població activa, enquesta industrial i registre d'afiliats a la Seguretat Social) han estat sotmeses a un procés de transformacions que, fonamentalment, ha suposat: 1r.) modificar la seva sectorització i periodificació originals per portar-les a una base comuna (catorze branques industrials, dades semestral) i 2n.) allisar les sèries pel mètode de les mitjanes mòbils com a forma de depurar-les del seu component aleatori a més de l'estacional. Recordem que l'objectiu final és obtenir estimacions anuals. El tractament dels fitxers del registre d'afiliats a la Seguretat Social i de l'enquesta industrial mereixen algun comentari addicional.

Pel que fa al registre d'afiliats a la Seguretat Social, els seus fitxers van ser sotmesos a un procés de depuració ja que es van detectar certs problemes en la classificació sectorial de les empreses. Així, es va detectar un nombre important de registres d'empreses amb codi de sector no vàlid. Imputant manualment a partir de la resta d'informació disponible de l'empresa els registres rebutjats amb més ocupació es va aconseguir recuperar el 60% de l'ocupació per a

(11) *Estimació de les taxes de salarització de Catalunya per sectors. Document de treball OCS-9003.1*, Institut d'Estadística de Catalunya, 1990.

la qual no hi constava un sector correcte. Després les dades van ser elevades a partir del factor d'expansió a què ja s'ha fet referència. Finalment, la manca d'informació relativa al primer semestre de cada any en el període 1982-1985 va obligar a estimar-la per interpolació lineal.

Quant a l'enquesta industrial, les seves sèries només arriben fins a l'any 1989 i van haver de ser modelitzades agrupació per agrupació de la CNAE mitjançant la metodologia ARIMA. Aquest procediment va permetre després perllongar la sèrie fins a l'any 1991 i va semblar l'adequat perquè les sèries de l'enquesta industrial eren fàcilment modelitzables⁽¹²⁾. A més, perllongar la informació fins al 1991 no sembla problemàtic si es té en compte que l'únic objectiu de disposar de dades per a aquest any és permetre el càlcul de la mitjana mòbil corresponent al segon semestre del 1990. Recordem, també, que les dades es presenten en mitjanes anuals. Cal advertir, tanmateix, que la utilització d'informació estimada per als anys 1990 i 1991 comporta que els resultats dels anys 1989 i 1990 de les branques industrials (però no de les divisions) siguin provisionals. Pel que fa als sectors delegats, només s'ha pogut treballar amb informació anual ja que les dades trimestrals no estaven disponibles.

El procés de desagregació en subsectors industrials va tenir en compte, per a cada una de les catorze branques industrials de treball, les sèries derivades de l'enquesta de població activa, de l'enquesta industrial i de la Seguretat Social (expandides). Per a cada branca, es va analitzar la correlació entre les tres sèries, el seu nivell relatiu i les seves oscil·lacions. També es va tenir en compte la mostra de cada branca recollida per l'enquesta de població activa.

Com ja s'ha dit es considera que, de les tres, l'enquesta de població activa és la font més adequada per a mesurar la població ocupada, ateses les característiques de la nostra estimació. La sèrie expandida de la Seguretat Social es deriva d'una font administrativa, amb els inconvenients que això comporta. L'enquesta industrial, per altra banda, tendeix, en termes generals, a infravalorar el nombre d'ocupats. A més, els resultats finals havien de ser compatibles amb els subtotals estimats per l'enquesta de població activa.

Ara bé, l'inconvenient de l'enquesta de població activa és que la fiabilitat de les seves dades sectorials disminueix com menys pes té una branca d'activitat. Per a alguns sectors, les dades de l'enquesta de població activa no són gens significatives, fins al punt que és preferible oblidar-se de l'existència d'aquesta font (en aquests casos, l'EPA no és capaç ni d'aportar el nivell a l'entorn del qual oscil·la la sèrie). Quan ha succeït això, s'ha preferit utilitzar els resultats de l'enquesta industrial. En general, però, l'EPA constitueix una font significativa en el nivell encara que de vegades no és suficientment fiable en les oscil·lacions com per adoptar directament els resultats que aporta. En aquestes situacions, s'ha respectat el nivell de la sèrie suggerit per les dades de l'enquesta de població activa però s'han corregit les seves oscil·lacions amb informació provinent de l'enquesta industrial excepte en uns pocs casos en què es registrava una baixa correlació entre l'EPA i l'EI però alta amb la sèrie expandida de la Seguretat Social. En aquesta darrera situació, les fluctuacions de l'EPA s'han suavitzat amb la informació d'aquesta darrera sèrie. El procediment estadístic per aconseguir això ha estat la formulació de models de regressió que ajustaven els valors de l'enquesta de població activa a partir de les dades de l'enquesta industrial o de la sèrie expandida de la Seguretat Social.

Aquest mètode ha servit per determinar, no els valors absoluts, sinó l'estructura sectorial percentual dins de les quatre grans branques industrials (divisions de la CNAE), que el propi INE publica amb periodicitat anual⁽¹³⁾. Per tant, no s'han assumit directament els valors dels sis sectors industrials per als quals s'havia considerat que l'EPA proporcionava resultats suficientment significatius. La raó és que, com més baix és el nivell d'ajustament, més distorsions s'introdueixen en les sèries originals que s'estan ajustant. Utilitzant les divisions de la CNAE es respecta més la trajectòria de les sèries subsectorials amb poc pes, trajectòria que, per la metodologia emprada, semblava a grans trets correcta.

(12) Una vegada realitzat el procés d'identificació, es va poder comprovar que la majoria d'aquests models eren extremament senzills (amb només un o dos paràmetres).

(13) *Encuesta de población activa. Tablas anuales*, INE.

4. Presentació de les taules

En els capítols 1 i 2 d'aquesta publicació s'inclouen els resultats de les estimacions realitzades. En els capítols 3 i 4 es presenten uns gràfics que faciliten la interpretació de les dades.

Les taules i gràfics que s'ofereixen intenten recollir tres aspectes dels resultats: la seva evolució durant els anys considerats, la seva estructura sectorial i la seva relació amb les dades d'altres àmbits (el conjunt de l'Estat i l'Europa comunitària). Pel que fa a l'aspecte dinàmic de la informació, les variacions s'han expressat tant en termes absoluts com relatius.

En els apartats 1 i 3 s'inclouen respectivament les taules i gràfics en què s'analitzen les dades de Catalunya; en el 2 i el 4, aquestes dades es comparen amb les de l'Estat i les de la Comunitat Europea.

L'estimació de l'ocupació per sectors econòmics de l'Institut d'Estadística de Catalunya es presenta en la taula 1.01.

A les taules 1.02 i 1.03 s'ha posat èmfasi en el component dinàmic de les dades. La primera expressa la variació de l'ocupació sectorial en termes absoluts mentre que la segona ho fa en termes relatius.

Les taules 1.04 a 1.07 faciliten l'estudi de l'estructura sectorial de l'economia catalana. En la primera s'hi presenta el pes dels sectors sobre el total de l'ocupació a Catalunya els anys 1983 a 1990. La taula 1.05 presenta l'evolució d'aquesta participació. La taula 1.06 és semblant a la 1.04. En aquesta, però, no es posa l'èmfasi tant en el pes de cada branca sobre l'ocupació total com en la composició interna de cada gran sector (agricultura, indústria, construcció i serveis). S'han calculat els percentatges verticals de cada una de les vint-i-cinc branques respecte al gran sector del qual formen part. La taula 1.07 expressa la informació de la taula 1.06 en termes dinàmics.

Finalment, les taules 2.01 a 2.06 posen les dades catalanes en relació amb les espanyoles i comunitàries. Les dades del conjunt de l'Estat utilitzades en el càlcul provenen de les sèries revisades de l'EPA expressades en mitjana anual i, per tant, són directament comparables amb les de Catalunya.

La informació comunitària utilitzada, en canvi, mereix algun comentari. Aquesta informació prové de les enquestes nacionals, sobre les forces de treball, realitzades a la primavera de cada any als països membres⁽¹⁴⁾. Per tant, es diferencien de les de Catalunya en el fet que no tenen el caràcter de mitjanes anuals. A més, per evitar les variacions en la sèrie d'ocupació de la Comunitat motivades per la incorporació de nous països, s'ha utilitzat la informació relativa a l'Europa dels 10 (és a dir, sense Espanya i Portugal. EUR10 a les taules). L'Eurostat publica els seus resultats per a les nou divisions de la Nomenclatura d'Activitats Econòmiques a la Comunitat Europea (NACE), però desagregant la darrera divisió en dues branques. A partir d'aquesta sectorització, s'ha passat a divisions de la CNAE, que és com s'han presentat les dades. Cal advertir, tanmateix, que la transformació de la NACE a la CNAE ha hagut d'ignorar el fet que part del subgrup 3166 de la CNAE (fabricació de mobiliari metàl·lic) és considerat sota la divisió 4 a la NACE en comptes de la 3. Tanmateix, aquesta diferència insalvable entre les dues nomenclatures no és gaire significativa (segons l'enquesta industrial, el conjunt del subgrup 3166 ocupa a Catalunya a l'entorn de 2.500 persones).

Un altre problema de la informació europea que s'ha hagut de solucionar és la manca de dades d'Holanda relatives als anys 1984 i 1986 que impedeix computar el total de l'Europa dels 10. En el primer dels dos anys, no es disposa de cap tipus d'informació d'Holanda; en el segon, es disposa almenys de l'ocupació per els grans sectors, encara que no per divisions. Sense que tingui cap altre valor que permetre la comparació de les dades catalanes amb les europees al llarg de tot el període, s'ha interpolat linealment l'ocupació per divisions a Holanda l'any 1984. Pel que fa al 1986, el que s'ha interpolat ha estat el pes de cada divisió sobre cada gran sector i s'han calculat després els valors absoluts a partir d'aquests percentatges i dels totals dels grans sectors.

Les taules 2.01 i 2.04 presenten el pes de l'ocupació catalana sobre la del conjunt de l'Estat i l'Europa dels 10, respectivament, per a cada branca d'activitat.

(14) *Encuesta de las fuerzas de trabajo*, Eurostat.

En la taula 2.02 s'ha calculat el coeficient d'especialització de Catalunya respecte a Espanya per a cada un dels vint-i-cinc sectors⁽¹⁵⁾. Un coeficient d'1 indica que el pes del sector en qüestió sobre l'economia catalana és equivalent al que registra sobre l'economia espanyola. Un valor d'1,3 indica una especialització en aquell sector de Catalunya un 30% major que l'espanyola. En canvi, un coeficient d'un 0,7 expressa una especialització en aquell sector de Catalunya inferior a la del conjunt de l'Estat en un 30%. La taula 2.05 presenta el coeficient d'especialització de Catalunya respecte a Europa. En els gràfics on s'ha representat el coeficient d'especialització, aquest s'ha reescalat (restant u) per tal que el seu signe indiqués la major (signe positiu) o menor especialització (signe negatiu) de Catalunya respecte a l'àmbit de comparació.

En les taules 2.03 (comparació amb Espanya) i 2.06 (comparació amb l'Europa comunitària), s'ha calculat el coeficient d'especialització intrasectorial⁽¹⁶⁾. Aquest coeficient és complementari del primer que hem presentat i aporta una informació similar a la que incorpora la taula de participació sobre els grans sectors (1.06) en relació amb la taula de participació sobre el total (1.04). Efectivament, aquest coeficient s'ha computat, no sobre el total de l'ocupació sinó sobre la població ocupada a cada gran sector (agricultura, indústria, construcció i serveis). Això permet comparar l'estructura econòmica catalana dins d'un gran sector tot aïllant l'efecte de la major o menor especialització d'aquell gran sector (que està directament influenciada pel grau d'especialització a la resta de grans sectors).

Matemàticament, el coeficient d'especialització intrasectorial pot obtenir-se dividint el coeficient d'especialització de cada branca pel coeficient d'especialització del gran sector al qual pertany.

Pel que fa a la simbologia utilitzada en les taules, s'ha indicat amb dos punts (..) la informació no procedent.

(15) Càlcul del coeficient d'especialització de Catalunya respecte a Espanya:

$$CE_{st} = \frac{\frac{N_{st}^{Cat}}{N_t^{Cat}}}{\frac{N_{st}^{Esp}}{N_t^{Esp}}}$$

CE_{st} = Coeficient d'especialització de Catalunya respecte a Espanya del sector s l'any t .
 N_{st}^{Cat} = Nombre de persones ocupades al sector s l'any t a Catalunya.
 N_{st}^{Esp} = Nombre de persones ocupades al sector s l'any t a Espanya.
 N_t^{Cat} = Nombre de persones ocupades l'any t a Catalunya.
 N_t^{Esp} = Nombre de persones ocupades l'any t a Espanya.

(16) Càlcul del coeficient d'especialització intrasectorial de Catalunya respecte a Espanya:

$$CEI_{st} = \frac{\frac{N_{st}^{Cat}}{N_{It}^{Cat}}}{\frac{N_{st}^{Esp}}{N_{It}^{Esp}}}$$

CEI_{st} = Coeficient d'especialització intrasectorial de Catalunya respecte a Espanya del sector s l'any t .
 N_{st}^{Cat} = Nombre de persones ocupades al sector s l'any t a Catalunya.
 N_{st}^{Esp} = Nombre de persones ocupades al sector s l'any t a Espanya.
 N_{It}^{Cat} = Nombre de persones ocupades al gran sector I al qual pertany el sector s l'any t a Catalunya.
 N_{It}^{Esp} = Nombre de persones ocupades al gran sector I al qual pertany el sector s l'any t a Espanya.

Si CE_{It} és el coeficient d'especialització de Catalunya respecte a Espanya al gran sector I l'any t ,

$$CE_{It} = \frac{\frac{N_{It}^{Cat}}{N_t^{Cat}}}{\frac{N_{It}^{Esp}}{N_t^{Esp}}} \quad \text{I llavors, } CE_{st} = CEI_{st} * CE_{It}$$

1. Ocupació a Catalunya. Taules.

1.01 Ocupació a Catalunya. 1983–1990.

Per a 25 sectors econòmics.

Milers de persones

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	123,4	118,7	120,2	108,7	100,3	93,1	95,1	82,7
Energia i aigua	19,9	19,9	16,2	17,4	18,8	21,5	23,7	22,6
Indústria bàsica	93,6	92,8	91,5	91,1	88,9	91,0	107,1	111,3
mineria no energètica i 1s. transformacions	38,0	36,3	33,9	31,7	29,2	29,2	33,2	34,9
indústria química	55,6	56,5	57,6	59,4	59,7	61,8	73,9	76,4
Transformació dels metalls	190,5	185,6	203,9	208,4	215,6	229,7	239,8	250,9
construccions i articles metàl·lics	70,3	66,6	71,3	75,6	84,0	94,5	101,3	106,5
maquinària per a la producció	28,0	27,0	27,4	27,2	27,3	29,1	29,1	30,6
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	49,6	51,6	61,5	61,2	58,1	58,3	59,1	61,7
material de transport	42,6	40,4	43,8	44,3	46,2	47,7	50,2	52,0
Altres indústries manufactureres	359,7	343,7	329,4	345,4	368,3	362,8	382,2	389,8
productes alimentaris	67,7	67,3	77,6	82,9	80,4	75,3	82,7	88,7
indústria tèxtil	117,7	110,0	102,2	107,2	109,8	103,3	100,6	102,9
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	54,4	52,2	45,9	47,2	55,8	58,8	60,6	60,5
fusta, suro i mobles de fusta	32,2	31,6	30,5	31,9	35,5	35,9	39,3	39,1
paper i edició	48,9	45,1	37,5	36,5	44,2	48,1	55,0	54,8
cautxú i material plàstic	24,5	23,5	21,5	24,8	26,5	25,4	26,5	25,8
altres manufactures	14,3	14,0	14,1	14,9	16,0	15,9	17,5	18,0
Construcció	146,3	137,9	114,0	119,1	142,5	158,5	177,8	190,6
Comerç, hotelaria i reparacions	325,5	332,8	343,4	362,3	389,7	426,5	425,4	443,2
comerç a l'engròs i intermediaris	55,5	49,6	47,9	52,9	55,4	67,6	71,3	75,1
comerç al detall	172,4	183,1	187,2	208,3	220,9	240,4	226,1	245,0
restaurants, hotelaria i reparacions	97,5	100,1	108,3	101,1	113,4	118,4	128,0	123,1
Transport i comunicacions	109,1	101,1	103,3	102,7	105,8	112,9	132,4	133,1
Serveis financers, a empreses i lloguers	86,9	85,7	86,2	94,4	113,6	130,5	141,3	149,4
Altres serveis	309,0	322,8	314,5	351,8	362,9	342,2	386,7	418,6
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	61,1	65,2	74,9	82,9	86,6	83,2	94,4	114,3
educació i investigació	78,0	80,2	75,3	80,5	77,8	75,1	90,0	91,0
sanitat i assistència social	66,6	71,7	74,2	83,1	84,0	76,5	87,1	90,2
serveis culturals, personals i domèstics	103,3	105,8	90,1	105,4	114,5	107,3	115,3	123,0
No classificables	1,3	1,8	2,2	1,5	0,3	..	..	..
Total	1 765,3	1 742,8	1 724,8	1 802,9	1 906,7	1 968,6	2 111,7	2 192,1
Agricultura	123,4	118,7	120,2	108,7	100,3	93,1	95,1	82,7
Indústria	663,8	642,0	641,0	662,2	691,6	704,9	752,8	774,6
Construcció	146,3	137,9	114,0	119,1	142,5	158,5	177,8	190,6
Serveis	830,4	842,3	847,4	911,3	971,9	1 012,1	1 085,9	1 144,2

1.02 Ocupació a Catalunya. 1983–1990.

Variació per a 25 sectors econòmics.

Milers de persones

	1983–84	1984–85	1985–86	1986–87	1987–88	1988–89	1989–90	1983–90
Agricultura, ramaderia i pesca	-4,7	1,5	-11,5	-8,4	-7,2	2,0	-12,4	-40,7
Energia i aigua	0,0	-3,7	1,2	1,4	2,7	2,2	-1,1	2,7
Indústria bàsica	-0,8	-1,3	-0,4	-2,2	2,1	16,1	4,2	17,7
mineria no energètica i 1s. transformacions	-1,7	-2,4	-2,2	-2,5	0,0	4,0	1,7	-3,1
indústria química	0,9	1,1	1,8	0,3	2,1	12,1	2,5	20,8
Transformació dels metalls	-4,9	18,3	4,5	7,2	14,1	10,1	11,1	60,4
construccions i articles metàl·lics	-3,7	4,7	4,3	8,4	10,5	6,8	5,2	36,2
maquinària per a la producció	-1,0	0,4	-0,2	0,1	1,8	0,0	1,5	2,6
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	2,0	9,9	-0,3	-3,1	0,2	0,8	2,6	12,1
material de transport	-2,2	3,4	0,5	1,9	1,5	2,5	1,8	9,4
Altres indústries manufactureres	-16,0	-14,3	16,0	22,9	-5,5	19,4	7,6	30,1
productes alimentaris	-0,4	10,3	5,3	-2,5	-5,1	7,4	6,0	21,0
indústria tèxtil	-7,7	-7,8	5,0	2,6	-6,5	-2,7	2,3	-14,8
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	-2,2	-6,3	1,3	8,6	3,0	1,8	-0,1	6,1
fusta, suro i mobles de fusta	-0,6	-1,1	1,4	3,6	0,4	3,4	-0,2	6,9
paper i edició	-3,8	-7,6	-1,0	7,7	3,9	6,9	-0,2	5,9
cautxú i material plàstic	-1,0	-2,0	3,3	1,7	-1,1	1,1	-0,7	1,3
altres manufactures	-0,3	0,1	0,8	1,1	-0,1	1,6	0,5	3,7
Construcció	-8,4	-23,9	5,1	23,4	16,0	19,3	12,8	44,3
Comerç, hotelaria i reparacions	7,3	10,6	18,9	27,4	36,8	-1,1	17,8	117,7
comerç a l'engròs i intermediaris	-5,9	-1,7	5,0	2,5	12,2	3,7	3,8	19,6
comerç al detall	10,7	4,1	21,1	12,6	19,5	-14,3	18,9	72,6
restaurants, hotelaria i reparacions	2,6	8,2	-7,2	12,3	5,0	9,6	-4,9	25,6
Transport i comunicacions	-8,0	2,2	-0,6	3,1	7,1	19,5	0,7	24,0
Serveis financers, a empreses i lloguers	-1,2	0,5	8,2	19,2	16,9	10,8	8,1	62,5
Altres serveis	13,8	-8,3	37,3	11,1	-20,7	44,5	31,9	109,6
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	4,1	9,7	8,0	3,7	-3,4	11,2	19,9	53,2
educació i investigació	2,2	-4,9	5,2	-2,7	-2,7	14,9	1,0	13,0
sanitat i assistència social	5,1	2,5	8,9	0,9	-7,5	10,6	3,1	23,6
serveis culturals, personals i domèstics	2,5	-15,7	15,3	9,1	-7,2	8,0	7,7	19,7
No classificables	0,5	0,4	-0,7	-1,2	..	..	..	..
Total	-22,5	-18,0	78,1	103,8	61,9	143,1	80,4	426,8
Agricultura	-4,7	1,5	-11,5	-8,4	-7,2	2,0	-12,4	-40,7
Indústria	-21,8	-1,0	21,2	29,4	13,3	47,9	21,8	110,8
Construcció	-8,4	-23,9	5,1	23,4	16,0	19,3	12,8	44,3
Serveis	11,9	5,1	63,9	60,6	40,2	73,8	58,3	313,8

1.03 Ocupació a Catalunya. 1983–1990.

Taxa anual acumulativa per a 25 sectors econòmics.

Tant per cent

	1983–84	1984–85	1985–86	1986–87	1987–88	1988–89	1989–90	1983–90
Agricultura, ramaderia i pesca	-3,8	1,3	-9,6	-7,7	-7,2	2,1	-13,0	-5,6
Energia i aigua	0,0	-18,6	7,4	8,0	14,4	10,2	-4,6	1,8
Indústria bàsica	-0,9	-1,4	-0,4	-2,4	2,4	17,7	3,9	2,5
mineria no energètica i 1s. transformacions	-4,5	-6,6	-6,5	-7,9	0,0	13,7	5,1	-1,2
indústria química	1,6	1,9	3,1	0,5	3,5	19,6	3,4	4,6
Transformació dels metalls	-2,6	9,9	2,2	3,5	6,5	4,4	4,6	4,0
construccions i articles metàl·lics	-5,3	7,1	6,0	11,1	12,5	7,2	5,1	6,1
maquinària per a la producció	-3,6	1,5	-0,7	0,4	6,6	0,0	5,2	1,3
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	4,0	19,2	-0,5	-5,1	0,3	1,4	4,4	3,2
material de transport	-5,2	8,4	1,1	4,3	3,2	5,2	3,6	2,9
Altres indústries manufactureres	-4,4	-4,2	4,9	6,6	-1,5	5,3	2,0	1,2
productes alimentaris	-0,6	15,3	6,8	-3,0	-6,3	9,8	7,3	3,9
indústria tèxtil	-6,5	-7,1	4,9	2,4	-5,9	-2,6	2,3	-1,9
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	-4,0	-12,1	2,8	18,2	5,4	3,1	-0,2	1,5
fusta, suro i mobles de fusta	-1,9	-3,5	4,6	11,3	1,1	9,5	-0,5	2,8
paper i edició	-7,8	-16,9	-2,7	21,1	8,8	14,3	-0,4	1,6
cautxú i material plàstic	-4,1	-8,5	15,3	6,9	-4,2	4,3	-2,6	0,7
altres manufactures	-2,1	0,7	5,7	7,4	-0,6	10,1	2,9	3,3
Construcció	-5,7	-17,3	4,5	19,6	11,2	12,2	7,2	3,9
Comerç, hosteleria i reparacions	2,2	3,2	5,5	7,6	9,4	-0,3	4,2	4,5
comerç a l'engròs i intermediaris	-10,6	-3,4	10,4	4,7	22,0	5,5	5,3	4,4
comerç al detall	6,2	2,2	11,3	6,0	8,8	-5,9	8,4	5,1
restaurants, hosteleria i reparacions	2,7	8,2	-6,6	12,2	4,4	8,1	-3,8	3,4
Transport i comunicacions	-7,3	2,2	-0,6	3,0	6,7	17,3	0,5	2,9
Serveis financers, a empreses i lloguers	-1,4	0,6	9,5	20,3	14,9	8,3	5,7	8,0
Altres serveis	4,5	-2,6	11,9	3,2	-5,7	13,0	8,2	4,4
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	6,7	14,9	10,7	4,5	-3,9	13,5	21,1	9,4
educació i investigació	2,8	-6,1	6,9	-3,4	-3,5	19,8	1,1	2,2
sanitat i assistència social	7,7	3,5	12,0	1,1	-8,9	13,9	3,6	4,4
serveis culturals, personals i domèstics	2,4	-14,8	17,0	8,6	-6,3	7,5	6,7	2,5
No classificables	38,5	22,2	-31,8	-80,0	..	..	..	..
Total	-1,3	-1,0	4,5	5,8	3,2	7,3	3,8	3,1
Agricultura	-3,8	1,3	-9,6	-7,7	-7,2	2,1	-13,0	-5,6
Indústria	-3,3	-0,2	3,3	4,4	1,9	6,8	2,9	2,2
Construcció	-5,7	-17,3	4,5	19,6	11,2	12,2	7,2	3,9
Serveis	1,4	0,6	7,5	6,6	4,1	7,3	5,4	4,7

1.04 Ocupació a Catalunya. 1983-1990.

Participació de 25 sectors econòmics sobre el total.

Tant per cent

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	7,0	6,8	7,0	6,0	5,3	4,7	4,5	3,8
Energia i aigua	1,1	1,1	0,9	1,0	1,0	1,1	1,1	1,0
Indústria bàsica	5,3	5,3	5,3	5,1	4,7	4,6	5,1	5,1
mineria no energètica i 1s. transformacions	2,2	2,1	2,0	1,8	1,5	1,5	1,6	1,6
indústria química	3,1	3,2	3,3	3,3	3,1	3,1	3,5	3,5
Transformació dels metalls	10,8	10,6	11,8	11,6	11,3	11,7	11,4	11,4
construccions i articles metàl·lics	4,0	3,8	4,1	4,2	4,4	4,8	4,8	4,9
maquinària per a la producció	1,6	1,5	1,6	1,5	1,4	1,5	1,4	1,4
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	2,8	3,0	3,6	3,4	3,0	3,0	2,8	2,8
material de transport	2,4	2,3	2,5	2,5	2,4	2,4	2,4	2,4
Altres indústries manufactures	20,4	19,7	19,1	19,2	19,3	18,4	18,1	17,8
productes alimentaris	3,8	3,9	4,5	4,6	4,2	3,8	3,9	4,0
indústria tèxtil	6,7	6,3	5,9	5,9	5,8	5,2	4,8	4,7
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	3,1	3,0	2,7	2,6	2,9	3,0	2,9	2,8
fusta, suro i mobles de fusta	1,8	1,8	1,8	1,8	1,9	1,8	1,9	1,8
paper i edició	2,8	2,6	2,2	2,0	2,3	2,4	2,6	2,5
cautxú i material plàstic	1,4	1,3	1,2	1,4	1,4	1,3	1,3	1,2
altres manufactures	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8
Construcció	8,3	7,9	6,6	6,6	7,5	8,1	8,4	8,7
Comerç, hosteleria i reparacions	18,4	19,1	19,9	20,1	20,4	21,7	20,1	20,2
comerç a l'engròs i intermediaris	3,1	2,8	2,8	2,9	2,9	3,4	3,4	3,4
comerç al detall	9,8	10,5	10,9	11,6	11,6	12,2	10,7	11,2
restaurants, hosteleria i reparacions	5,5	5,7	6,3	5,6	5,9	6,0	6,1	5,6
Transport i comunicacions	6,2	5,8	6,0	5,7	5,5	5,7	6,3	6,1
Serveis financers, a empreses i lloguers	4,9	4,9	5,0	5,2	6,0	6,6	6,7	6,8
Altres serveis	17,5	18,5	18,2	19,5	19,0	17,4	18,3	19,1
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	3,5	3,7	4,3	4,6	4,5	4,2	4,5	5,2
educació i investigació	4,4	4,6	4,4	4,5	4,1	3,8	4,3	4,2
sanitat i assistència social	3,8	4,1	4,3	4,6	4,4	3,9	4,1	4,1
serveis culturals, personals i domèstics	5,9	6,1	5,2	5,8	6,0	5,5	5,5	5,6
No classificables	0,1	0,1	0,1	0,1	0,0	..	..	..
Total	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Agricultura	7,0	6,8	7,0	6,0	5,3	4,7	4,5	3,8
Indústria	37,6	36,8	37,2	36,7	36,3	35,8	35,6	35,3
Construcció	8,3	7,9	6,6	6,6	7,5	8,1	8,4	8,7
Serveis	47,0	48,3	49,1	50,5	51,0	51,4	51,4	52,2

1.05 Ocupació a Catalunya. 1983–1990.

Variació de la participació de 25 sectors econòmics sobre el total.

Punts percentuals

	1983–84	1984–85	1985–86	1986–87	1987–88	1988–89	1989–90	1983–90
Agricultura, ramaderia i pesca	–0,2	0,2	–1,0	–0,7	–0,6	–0,2	–0,7	–3,2
Energia i aigua	0,0	–0,2	0,1	0,0	0,1	0,0	–0,1	–0,1
Indústria bàsica	0,0	0,0	–0,2	–0,4	–0,1	0,5	0,0	–0,2
mineria no energètica i 1s. transformacions	–0,1	–0,1	–0,2	–0,3	0,0	0,1	0,0	–0,6
indústria química	0,1	0,1	0,0	–0,2	0,0	0,4	0,0	0,4
Transformació dels metalls	–0,2	1,2	–0,2	–0,3	0,4	–0,3	0,0	0,6
construccions i articles metàl·lics	–0,2	0,3	0,1	0,2	0,4	0,0	0,1	0,9
maquinària per a la producció	–0,1	0,1	–0,1	–0,1	0,1	–0,1	0,0	–0,2
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	0,2	0,6	–0,2	–0,4	0,0	–0,2	0,0	0,0
material de transport	–0,1	0,2	0,0	–0,1	0,0	0,0	0,0	0,0
Altres indústries manufactureres	–0,7	–0,6	0,1	0,1	–0,9	–0,3	–0,3	–2,6
productes alimentaris	0,1	0,6	0,1	–0,4	–0,4	0,1	0,1	0,2
indústria tèxtil	–0,4	–0,4	0,0	–0,1	–0,6	–0,4	–0,1	–2,0
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	–0,1	–0,3	–0,1	0,3	0,1	–0,1	–0,1	–0,3
fusta, suro i mobles de fusta	0,0	0,0	0,0	0,1	–0,1	0,1	–0,1	0,0
paper i edició	–0,2	–0,4	–0,2	0,3	0,1	0,2	–0,1	–0,3
cautxú i material plàstic	–0,1	–0,1	0,2	0,0	–0,1	0,0	–0,1	–0,2
altres manufactures	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0	0,0
Construcció	–0,4	–1,3	0,0	0,9	0,6	0,3	0,3	0,4
Comerç, hosteleria i reparacions	0,7	0,8	0,2	0,3	1,3	–1,6	0,1	1,8
comerç a l'engròs i intermediaris	–0,3	0,0	0,1	0,0	0,5	0,0	0,0	0,3
comerç al detall	0,7	0,4	0,7	0,0	0,6	–1,5	0,5	1,4
restaurants, hosteleria i reparacions	0,2	0,6	–0,7	0,3	0,1	0,1	–0,5	0,1
Transport i comunicacions	–0,4	0,2	–0,3	–0,2	0,2	0,6	–0,2	–0,1
Serveis financers, a empreses i lloguers	0,0	0,1	0,2	0,8	0,6	0,1	0,1	1,9
Altres serveis	1,0	–0,3	1,3	–0,5	–1,6	0,9	0,8	1,6
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	0,2	0,6	0,3	–0,1	–0,3	0,3	0,7	1,7
educació i investigació	0,2	–0,2	0,1	–0,4	–0,3	0,5	–0,1	–0,2
sanitat i assistència social	0,3	0,2	0,3	–0,2	–0,5	0,2	0,0	0,3
serveis culturals, personals i domèstics	0,2	–0,9	0,6	0,2	–0,5	0,0	0,1	–0,3
No classificables	0,0	0,0	0,0	–0,1	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..	..	..
Agricultura	–0,2	0,2	–1,0	–0,7	–0,6	–0,2	–0,7	–3,2
Indústria	–0,8	0,4	–0,5	–0,4	–0,5	–0,2	–0,3	–2,3
Construcció	–0,4	–1,3	0,0	0,9	0,6	0,3	0,3	0,4
Serveis	1,3	0,8	1,4	0,5	0,4	0,0	0,8	5,2

1.06 Ocupació a Catalunya. 1983-1990.

Participació de 25 sectors econòmics sobre els grans sectors.

Tant per cent

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Energia i aigua	3,0	3,1	2,5	2,6	2,7	3,1	3,1	2,9
Indústria bàsica	14,1	14,5	14,3	13,8	12,9	12,9	14,2	14,4
mineria no energètica i 1s. transformacions	5,7	5,7	5,3	4,8	4,2	4,1	4,4	4,5
indústria química	8,4	8,8	9,0	9,0	8,6	8,8	9,8	9,9
Transformació dels metalls	28,7	28,9	31,8	31,5	31,2	32,6	31,9	32,4
construccions i articles metàl·lics	10,6	10,4	11,1	11,4	12,1	13,4	13,5	13,7
maquinària per a la producció	4,2	4,2	4,3	4,1	3,9	4,1	3,9	4,0
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	7,5	8,0	9,6	9,2	8,4	8,3	7,9	8,0
material de transport	6,4	6,3	6,8	6,7	6,7	6,8	6,7	6,7
Altres indústries manufactureres	54,2	53,5	51,4	52,2	53,2	51,5	50,8	50,3
productes alimentaris	10,2	10,5	12,1	12,5	11,6	10,7	11,0	11,5
indústria tèxtil	17,7	17,1	15,9	16,2	15,9	14,7	13,4	13,3
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	8,2	8,1	7,2	7,1	8,1	8,3	8,0	7,8
fusta, suro i mobles de fusta	4,9	4,9	4,8	4,8	5,1	5,1	5,2	5,0
paper i edició	7,4	7,0	5,9	5,5	6,4	6,8	7,3	7,1
cautxú i material plàstic	3,7	3,7	3,4	3,7	3,8	3,6	3,5	3,3
altres manufactures	2,2	2,2	2,2	2,2	2,3	2,3	2,3	2,3
Construcció	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Comerç, hotelaria i reparacions	39,2	39,5	40,5	39,8	40,1	42,1	39,2	38,7
comerç a l'engròs i intermediaris	6,7	5,9	5,7	5,8	5,7	6,7	6,6	6,6
comerç al detall	20,8	21,7	22,1	22,9	22,7	23,8	20,8	21,4
restaurants, hotelaria i reparacions	11,7	11,9	12,8	11,1	11,7	11,7	11,8	10,8
Transport i comunicacions	13,1	12,0	12,2	11,3	10,9	11,2	12,2	11,6
Serveis financers, a empreses i lloguers	10,5	10,2	10,2	10,4	11,7	12,9	13,0	13,1
Altres serveis	37,2	38,3	37,1	38,6	37,3	33,8	35,6	36,6
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	7,4	7,7	8,8	9,1	8,9	8,2	8,7	10,0
educació i investigació	9,4	9,5	8,9	8,8	8,0	7,4	8,3	8,0
sanitat i assistència social	8,0	8,5	8,8	9,1	8,6	7,6	8,0	7,9
serveis culturals, personals i domèstics	12,4	12,6	10,6	11,6	11,8	10,6	10,6	10,7
No classificables	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..	..	..
Agricultura	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Indústria	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Construcció	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0
Serveis	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

1.07 Ocupació a Catalunya. 1983-1990.

Variació de la participació de 25 sectors econòmics sobre els grans sectors.

Punts percentuals

	1983-84	1984-85	1985-86	1986-87	1987-88	1988-89	1989-90	1983-90
Agricultura, ramaderia i pesca	..	..	..	..	..	..	..	..
Energia i aigua	0,1	-0,6	0,1	0,1	0,4	0,0	-0,2	-0,1
Indústria bàsica	0,4	-0,2	-0,5	-0,9	0,0	1,3	0,2	0,3
mineria no energètica i 1s. transformacions	0,0	-0,4	-0,5	-0,6	-0,1	0,3	0,1	-1,2
indústria química	0,4	0,2	0,0	-0,4	0,2	1,0	0,1	1,5
Transformació dels metalls	0,2	2,9	-0,3	-0,3	1,4	-0,7	0,5	3,7
construccions i articles metàl·lics	-0,2	0,7	0,3	0,7	1,3	0,1	0,2	3,1
maquinària per a la producció	0,0	0,1	-0,2	-0,2	0,2	-0,2	0,1	-0,2
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	0,5	1,6	-0,4	-0,8	-0,1	-0,4	0,1	0,5
material de transport	-0,1	0,5	-0,1	0,0	0,1	-0,1	0,0	0,3
Altres indústries manufactureres	-0,7	-2,1	0,8	1,0	-1,7	-0,7	-0,5	-3,9
productes alimentaris	0,3	1,6	0,4	-0,9	-0,9	0,3	0,5	1,3
indústria tèxtil	-0,6	-1,2	0,3	-0,3	-1,2	-1,3	-0,1	-4,4
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	-0,1	-0,9	-0,1	1,0	0,2	-0,3	-0,2	-0,4
fusta, suro i mobles de fusta	0,0	-0,1	0,0	0,3	0,0	0,1	-0,2	0,1
paper i edició	-0,4	-1,1	-0,4	0,9	0,4	0,5	-0,2	-0,3
cautxú i material plàstic	0,0	-0,3	0,3	0,1	-0,2	-0,1	-0,2	-0,4
altres manufactures	0,0	0,0	0,0	0,1	0,0	0,0	0,0	0,1
Construcció	..	..	..	..	..	..	..	..
Comerç, hosteleria i reparacions	0,3	1,0	-0,7	0,3	2,0	-2,9	-0,5	-0,5
comerç a l'engròs i intermediaris	-0,8	-0,2	0,1	-0,1	1,0	-0,1	0,0	-0,1
comerç al detall	0,9	0,4	0,8	-0,2	1,1	-3,0	0,6	0,6
restaurants, hosteleria i reparacions	0,2	0,9	-1,7	0,6	0,0	0,1	-1,0	-0,9
Transport i comunicacions	-1,1	0,2	-0,9	-0,4	0,3	1,0	-0,6	-1,5
Serveis financers, a empreses i lloguers	-0,3	0,0	0,2	1,3	1,2	0,1	0,1	2,6
Altres serveis	1,1	-1,2	1,5	-1,3	-3,5	1,8	1,0	-0,6
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	0,3	1,1	0,3	-0,2	-0,7	0,5	1,3	2,6
educació i investigació	0,1	-0,6	-0,1	-0,8	-0,6	0,9	-0,3	-1,4
sanitat i assistència social	0,5	0,3	0,3	-0,5	-1,0	0,4	-0,1	-0,1
serveis culturals, personals i domèstics	0,2	-2,0	1,0	0,2	-1,2	0,0	0,1	-1,7
No classificables	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..	..	..
Agricultura	..	..	..	..	..	..	..	..
Indústria	..	..	..	..	..	..	..	..
Construcció	..	..	..	..	..	..	..	..
Serveis	..	..	..	..	..	..	..	..

2. Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola i l'europea. Taules.

2.01 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983–1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 25 sectors econòmics.

Tant per cent

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	6,0	6,0	6,2	6,2	5,8	5,5	6,0	5,6
Energia i aigua	13,3	13,2	10,8	12,0	13,9	15,6	16,7	15,6
Indústria bàsica	20,6	21,3	22,3	21,8	22,1	22,1	24,6	24,7
mineria no energètica i 1s. transformacions	13,1	13,3	13,1	12,2	11,4	10,9	12,2	12,3
indústria química	33,7	34,5	37,6	37,7	40,8	42,6	44,9	45,6
Transformació dels metalls	23,5	23,3	27,0	26,9	26,0	26,6	26,6	26,7
construccions i articles metàl·lics	24,6	23,6	27,4	27,8	27,8	29,7	30,3	32,1
maquinària per a la producció	24,5	27,1	29,1	29,7	26,2	24,4	23,2	22,3
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	30,9	31,0	35,5	34,1	32,0	33,2	31,3	29,7
material de transport	17,1	16,2	19,1	19,2	19,1	19,1	19,8	19,9
Altres indústries manufactureres	26,9	26,4	25,8	26,6	26,7	26,1	26,9	27,0
productes alimentaris	18,3	17,9	20,0	21,9	20,7	19,0	20,4	21,6
indústria tèxtil	57,8	60,1	59,9	60,9	64,1	59,9	61,9	61,0
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	18,6	19,3	17,4	18,2	18,1	19,0	19,9	19,8
fusta, suro i mobles de fusta	16,4	15,4	15,3	15,7	16,3	15,5	16,0	16,0
paper i edició	34,9	33,5	31,6	26,2	29,6	32,9	33,6	32,0
cautxú i material plàstic	26,4	27,6	25,7	28,1	27,0	27,4	29,4	24,9
altres manufactures	31,6	30,1	27,4	26,3	35,7	36,3	37,6	44,2
Construcció	15,6	16,9	14,7	14,3	15,4	15,5	15,7	15,6
Comerç, hosteleria i reparacions	15,0	15,7	16,1	16,0	15,9	16,5	15,9	16,0
comerç a l'engròs i intermediaris	16,3	15,3	15,3	15,2	14,2	15,9	15,0	15,0
comerç al detall	15,0	16,2	16,4	17,4	17,4	18,2	17,0	17,7
restaurants, hosteleria i reparacions	14,4	15,0	15,9	14,0	14,2	14,1	14,7	13,9
Transport i comunicacions	17,6	16,6	16,9	16,3	16,6	17,4	18,7	18,3
Serveis financers, a empreses i lloguers	20,1	20,3	19,4	19,3	21,2	22,1	22,1	22,0
Altres serveis	15,0	15,5	14,9	15,6	15,5	14,1	14,9	15,4
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	10,5	11,0	11,8	12,0	12,2	11,2	11,9	13,2
educació i investigació	17,5	18,3	16,7	16,4	15,7	14,7	16,2	15,6
sanitat i assistència social	16,6	17,7	17,6	18,0	18,2	16,0	16,3	15,9
serveis culturals, personals i domèstics	16,5	16,4	15,0	17,3	16,8	15,3	16,1	17,3
No classificables	8,9	8,7	11,2	8,3	9,4	..	..	..
Total	16,0	16,2	16,2	16,6	16,8	16,7	17,2	17,4
Agricultura	6,0	6,0	6,2	6,2	5,8	5,5	6,0	5,6
Indústria	24,1	23,9	24,7	25,1	25,2	25,1	26,0	26,0
Construcció	15,6	16,9	14,7	14,3	15,4	15,5	15,7	15,6
Serveis	15,8	16,1	16,0	16,2	16,3	16,2	16,4	16,6

Font: les dades d'Espanya han estat facilitades directament per l'INE. Vegeu l'apartat de "Notes metodològiques".

2.02 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983–1990.

Coeficient d'especialització respecte a Espanya per a 25 sectors econòmics.

Tant per u

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	0,4	0,4	0,4	0,4	0,3	0,3	0,3	0,3
Energia i aigua	0,8	0,8	0,7	0,7	0,8	0,9	1,0	0,9
Indústria bàsica	1,3	1,3	1,4	1,3	1,3	1,3	1,4	1,4
mineria no energètica i 1s. transformacions	0,8	0,8	0,8	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7
indústria química	2,1	2,1	2,3	2,3	2,4	2,5	2,6	2,6
Transformació dels metalls	1,5	1,4	1,7	1,6	1,5	1,6	1,5	1,5
construccions i articles metàl·lics	1,5	1,5	1,7	1,7	1,7	1,8	1,8	1,8
maquinària per a la producció	1,5	1,7	1,8	1,8	1,6	1,5	1,3	1,3
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	1,9	1,9	2,2	2,1	1,9	2,0	1,8	1,7
material de transport	1,1	1,0	1,2	1,2	1,1	1,1	1,2	1,1
Altres indústries manufactureres	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,6	1,5
productes alimentaris	1,1	1,1	1,2	1,3	1,2	1,1	1,2	1,2
indústria tèxtil	3,6	3,7	3,7	3,7	3,8	3,6	3,6	3,5
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	1,2	1,2	1,1	1,1	1,1	1,1	1,2	1,1
fusta, suro i mobles de fusta	1,0	0,9	0,9	0,9	1,0	0,9	0,9	0,9
paper i edició	2,2	2,1	1,9	1,6	1,8	2,0	1,9	1,8
cautxú i material plàstic	1,7	1,7	1,6	1,7	1,6	1,6	1,7	1,4
altres manufactures	2,0	1,9	1,7	1,6	2,1	2,2	2,2	2,5
Construcció	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9
Comerç, hotel·leria i reparacions	0,9	1,0	1,0	1,0	0,9	1,0	0,9	0,9
comerç a l'engròs i intermediaris	1,0	0,9	0,9	0,9	0,8	1,0	0,9	0,9
comerç al detall	0,9	1,0	1,0	1,0	1,0	1,1	1,0	1,0
restaurants, hotel·leria i reparacions	0,9	0,9	1,0	0,8	0,8	0,8	0,9	0,8
Transport i comunicacions	1,1	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,1	1,1
Serveis financers, a empreses i lloguers	1,3	1,2	1,2	1,2	1,3	1,3	1,3	1,3
Altres serveis	0,9	1,0	0,9	0,9	0,9	0,8	0,9	0,9
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8
educació i investigació	1,1	1,1	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9
sanitat i assistència social	1,0	1,1	1,1	1,1	1,1	1,0	0,9	0,9
serveis culturals, personals i domèstics	1,0	1,0	0,9	1,0	1,0	0,9	0,9	1,0
No classificables	0,6	0,5	0,7	0,5	0,6	..	..	..
Total	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Agricultura	0,4	0,4	0,4	0,4	0,3	0,3	0,3	0,3
Indústria	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5	1,5
Construcció	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9
Serveis	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0

Font: les dades d'Espanya utilitzades en els directament per l'INE. Vegeu l'apartat de "Notes metodològiques".

2.03 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983–1990.

Coeficient d'especialització intrasectorial respecte a Espanya per a 25 sectors econòmics.

Tant per u

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Energia i aigua	0,6	0,6	0,4	0,5	0,6	0,6	0,6	0,6
Indústria bàsica	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	1,0
mineria no energètica i 1s. transformacions	0,5	0,6	0,5	0,5	0,5	0,4	0,5	0,5
indústria química	1,4	1,4	1,5	1,5	1,6	1,7	1,7	1,8
Transformació dels metalls	1,0	1,0	1,1	1,1	1,0	1,1	1,0	1,0
construccions i articles metàl·lics	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,2	1,2
maquinària per a la producció	1,0	1,1	1,2	1,2	1,0	1,0	0,9	0,9
material elèctric, d'oficina i inst. de precisió	1,3	1,3	1,4	1,4	1,3	1,3	1,2	1,1
material de transport	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8
Altres indústries manufactureres	1,1	1,1	1,0	1,1	1,1	1,0	1,0	1,0
productes alimentaris	0,8	0,7	0,8	0,9	0,8	0,8	0,8	0,8
indústria tèxtil	2,4	2,5	2,4	2,4	2,5	2,4	2,4	2,3
cuir, calçat, confecció i pel·leteria	0,8	0,8	0,7	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8
fusta, suro i mobles de fusta	0,7	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6	0,6
paper i edició	1,4	1,4	1,3	1,0	1,2	1,3	1,3	1,2
cautxú i material plàstic	1,1	1,2	1,0	1,1	1,1	1,1	1,1	1,0
altres manufactures	1,3	1,3	1,1	1,0	1,4	1,4	1,4	1,7
Construcció	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Comerç, hosteleria i reparacions	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
comerç a l'engròs i intermediaris	1,0	0,9	1,0	0,9	0,9	1,0	0,9	0,9
comerç al detall	1,0	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	1,0	1,1
restaurants, hosteleria i reparacions	0,9	0,9	1,0	0,9	0,9	0,9	0,9	0,8
Transport i comunicacions	1,1	1,0	1,1	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1
Serveis financers, a empreses i lloguers	1,3	1,3	1,2	1,2	1,3	1,4	1,3	1,3
Altres serveis	1,0	1,0	0,9	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9
Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	0,7	0,7	0,7	0,7	0,8	0,7	0,7	0,8
educació i investigació	1,1	1,1	1,0	1,0	1,0	0,9	1,0	0,9
sanitat i assistència social	1,1	1,1	1,1	1,1	1,1	1,0	1,0	1,0
serveis culturals, personals i domèstics	1,0	1,0	0,9	1,1	1,0	0,9	1,0	1,0
No classificables	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..	..	..
Agricultura	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Indústria	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Construcció	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
Serveis	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0

Font: les dades d'Espanya han estat facilitades directament per l'INE. Vegeu l'apartat de "Notes metodològiques".

2.04 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1983–1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 10 sectors econòmics.

Tant per cent

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	1,5	1,5	1,6	1,5	1,4	1,3	1,4	1,3
Indústria	2,3	2,2	2,2	2,3	2,4	2,4	2,6	2,6
energia i aigua	1,0	1,0	0,8	0,9	1,0	1,2	1,3	1,3
indústria bàsica	2,2	2,2	2,2	2,1	2,2	2,2	2,5	2,7
transformació dels metalls	1,6	1,6	1,8	1,8	1,9	2,0	2,1	2,1
altres indústries manufactureres	3,1	3,0	2,9	3,0	3,3	3,2	3,3	3,4
Construcció	1,7	1,6	1,4	1,5	1,7	1,9	2,1	2,2
Serveis	1,4	1,4	1,4	1,4	1,5	1,5	1,6	1,6
comerç, hosteleria i reparacions	1,7	1,7	1,7	1,8	1,9	2,0	2,0	2,0
transport i comunicacions	1,7	1,6	1,6	1,6	1,6	1,7	1,9	1,9
serveis financers, a empreses i lloguers	1,3	1,2	1,1	1,2	1,4	1,5	1,5	1,5
altres serveis	1,1	1,2	1,1	1,2	1,2	1,1	1,2	1,3
No classificables	0,5	0,6	0,4	0,3	0,1	..	..	..
Total	1,7	1,6	1,6	1,6	1,7	1,8	1,9	1,9

Font: les dades d'Europa estan publicades en l'Encuesta de las fuerzas de trabajo, Eurostat. Vegeu l'apartat de "Notes metodològiques".

EUR10: països membres de la Comunitat Econòmica Europea abans de la integració d'Espanya i Portugal.

2.05 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1983–1990.

Coefficient d'especialització respecte a EUR10 per a 10 sectors econòmics.

Tant per u

	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	0,9	0,9	1,0	0,9	0,8	0,7	0,8	0,7
Indústria	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4	1,4
energia i aigua	0,6	0,6	0,5	0,6	0,6	0,7	0,7	0,7
indústria bàsica	1,3	1,3	1,4	1,3	1,3	1,3	1,4	1,4
transformació dels metalls	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,1	1,1
altres indústries manufactureres	1,9	1,9	1,8	1,8	1,9	1,8	1,8	1,8
Construcció	1,0	1,0	0,9	0,9	1,0	1,1	1,1	1,1
Serveis	0,8	0,8	0,8	0,9	0,9	0,9	0,8	0,9
comerç, hosteleria i reparacions	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,1	1,1
transport i comunicacions	1,0	1,0	1,0	1,0	0,9	1,0	1,0	1,0
serveis financers, a empreses i lloguers	0,8	0,7	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,8
altres serveis	0,7	0,7	0,7	0,7	0,7	0,6	0,7	0,7
No classificables	0,3	0,4	0,3	0,2	0,0	..	..	..
Total	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0

Font: les dades d'Europa estan publicades en l'Encuesta de las fuerzas de trabajo, Eurostat. Vegeu l'apartat de "Notes metodològiques".

EUR10: països membres de la Comunitat Econòmica Europea abans de la integració d'Espanya i Portugal.

2.06 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1983–1990.

Coefficient d'especialització intrasectorial respecte a EUR10 per a 10 sectors econòmics.

Tant per u

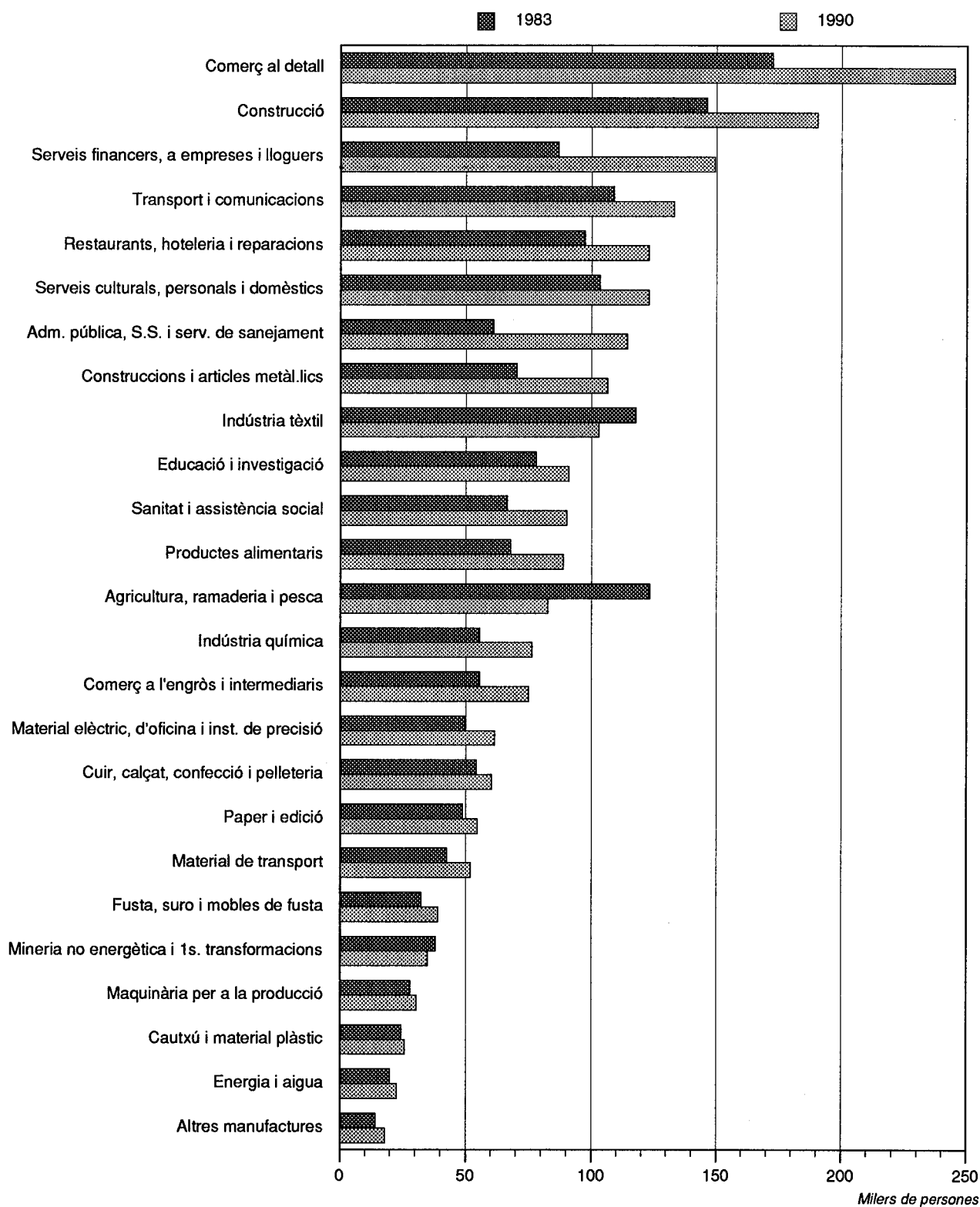
	1983	1984	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Agricultura, ramaderia i pesca	..	..	..	..	..	..	..	..
Indústria	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
energia i aigua	0,4	0,5	0,4	0,4	0,4	0,5	0,5	0,5
indústria bàsica	1,0	1,0	1,0	0,9	0,9	0,9	1,0	1,0
transformació dels metalls	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8
altres indústries manufactureres	1,4	1,4	1,3	1,3	1,4	1,3	1,3	1,3
Construcció	..	..	..	..	..	..	..	..
Serveis	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0	1,0
comerç, hosteleria i reparacions	1,2	1,2	1,3	1,3	1,3	1,4	1,3	1,3
transport i comunicacions	1,2	1,2	1,2	1,1	1,1	1,1	1,2	1,2
serveis financers, a empreses i lloguers	0,9	0,9	0,8	0,8	0,9	1,0	1,0	1,0
altres serveis	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	0,7	0,8	0,8
No classificables	..	..	..	..	..	..	..	..
Total	..	..	..	..	..	..	..	..

Font: les dades d'Europa estan publicades en l'Encuesta de las fuerzas de trabajo, Eurostat. Vegeu l'apartat de "Notes metodològiques".

EUR10: països membres de la Comunitat Econòmica Europea abans de la integració d'Espanya i Portugal.

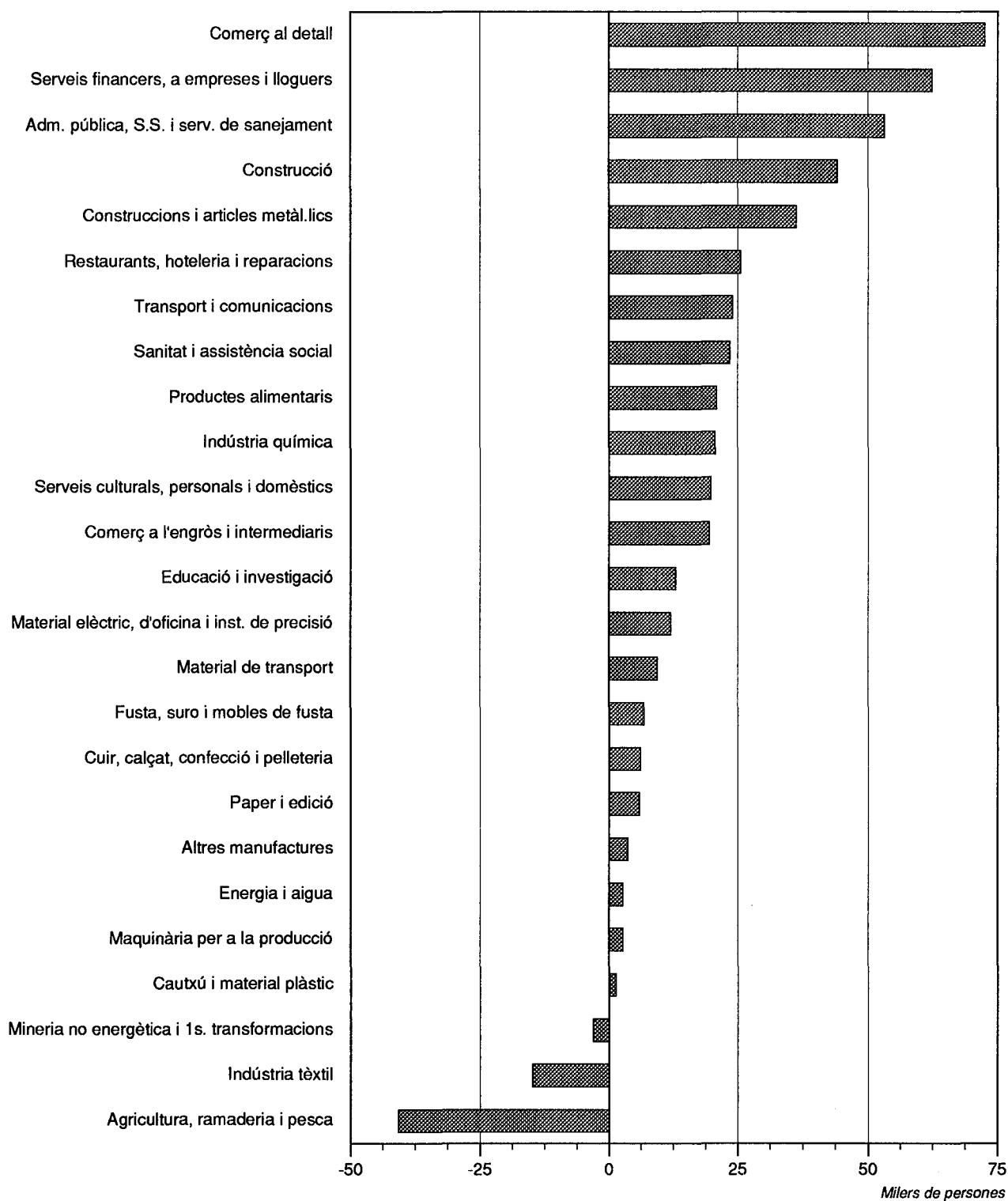
3. Ocupació a Catalunya. Gràfics.

3.01 Ocupació a Catalunya. 1983 i 1990. Per a 25 sectors econòmics.

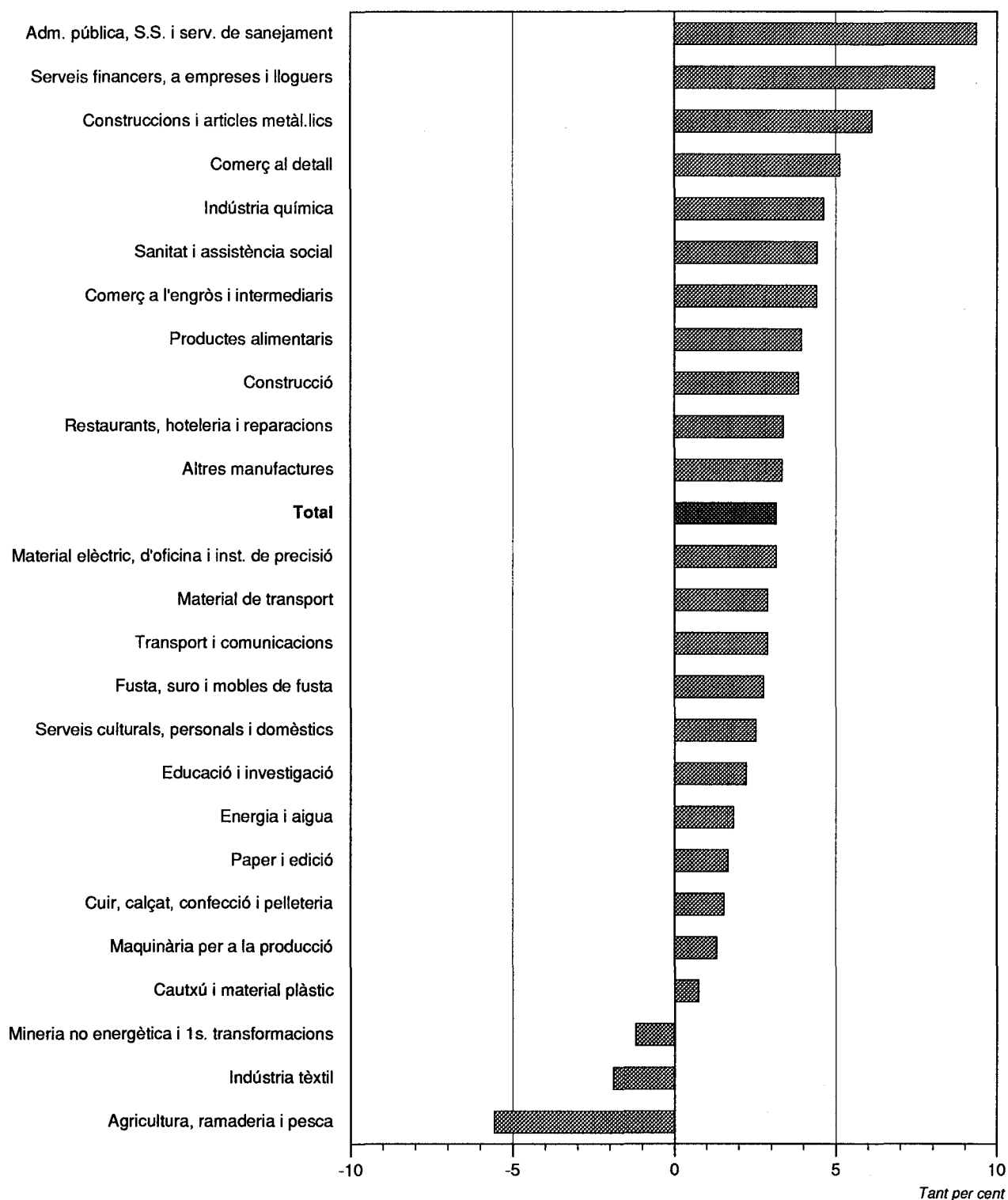
3.02 Ocupació a Catalunya. 1983-1990.

Variació en el període per a 25 sectors econòmics.

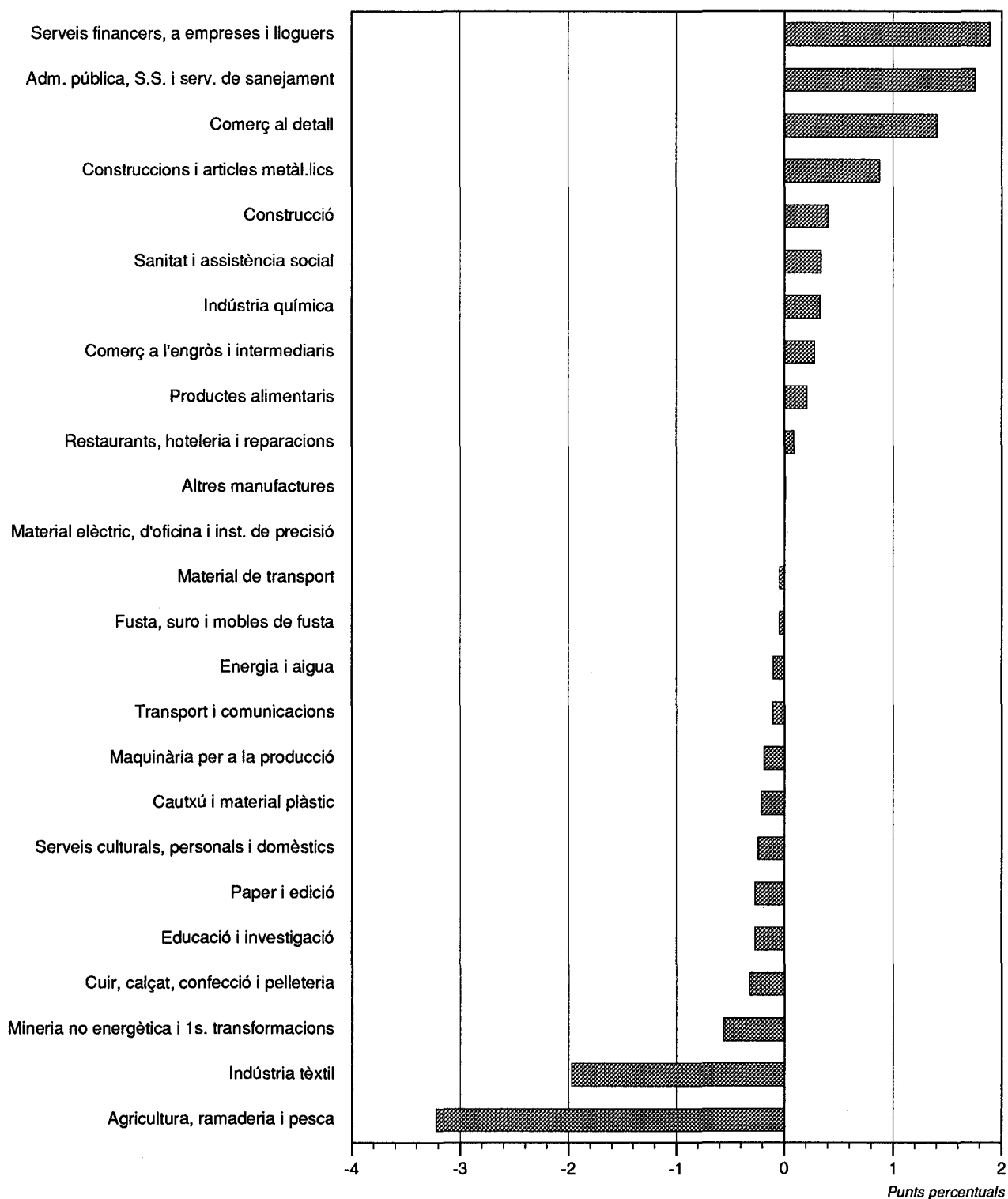
3.03 Ocupació a Catalunya. 1983-1990.

Taxa anual acumulativa del període per a 25 sectors econòmics.

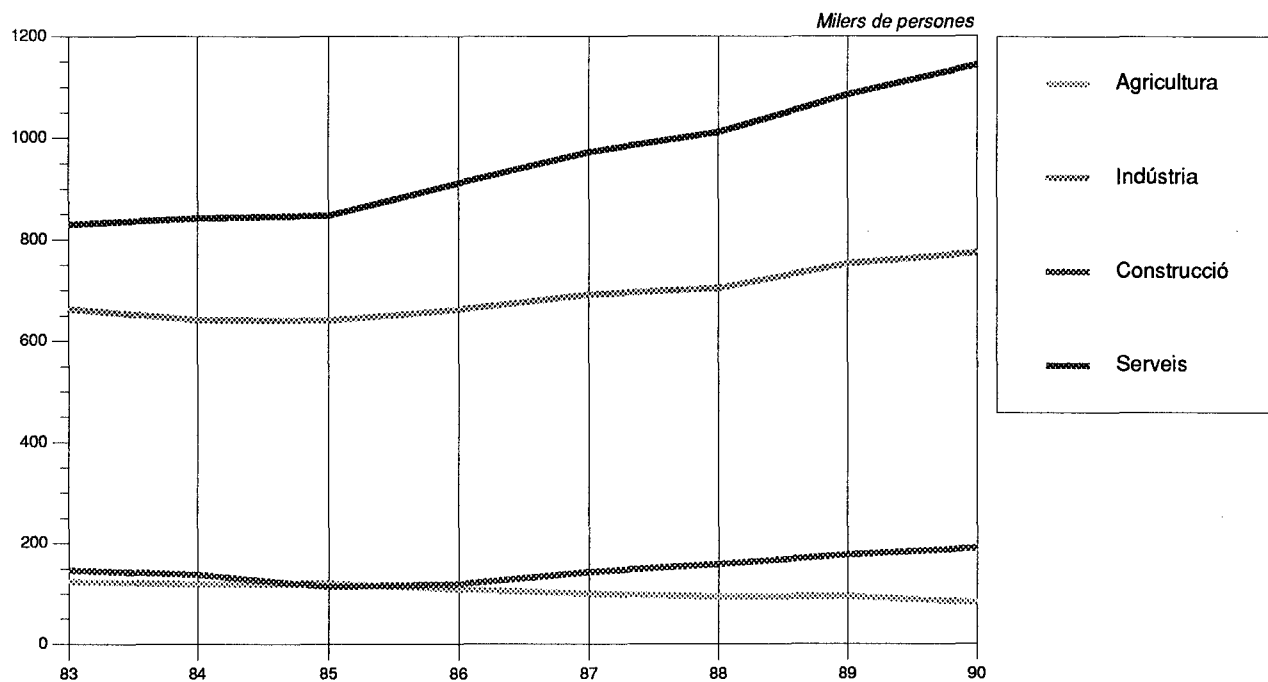

3.04 Ocupació a Catalunya. 1983-1990.

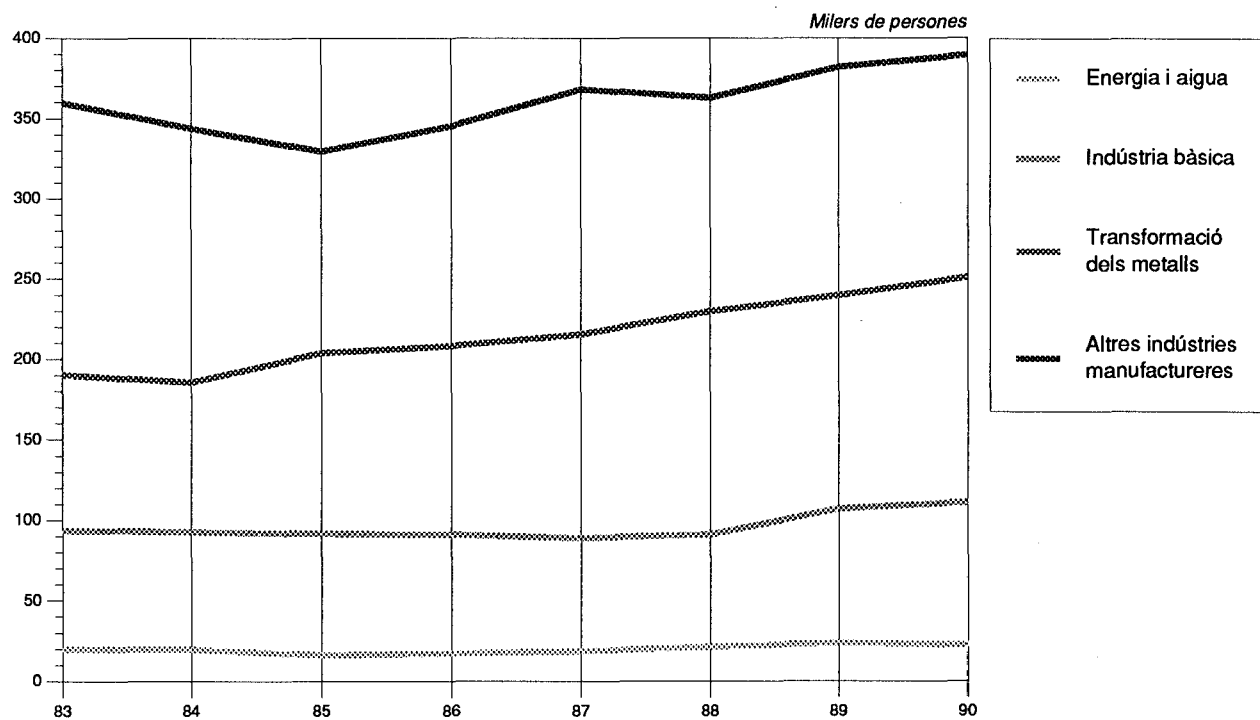
Variació en el període de la participació de 25 sectors econòmics sobre el total.

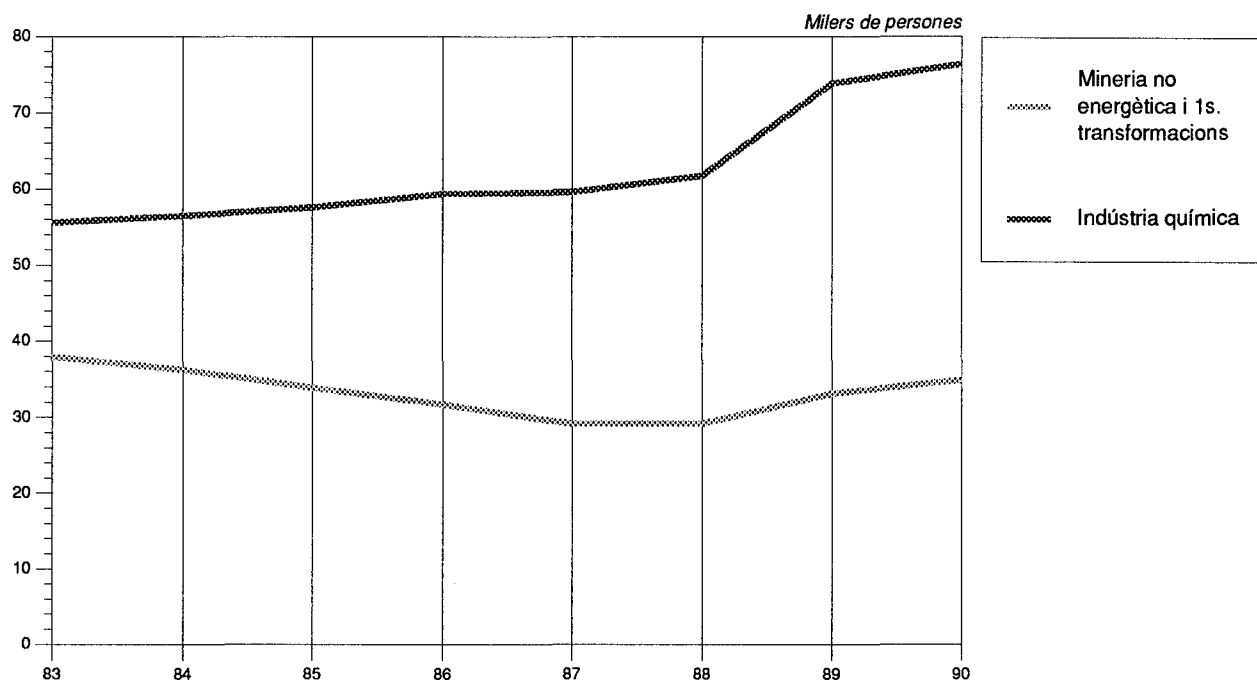
3.05 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a grans sectors econòmics.

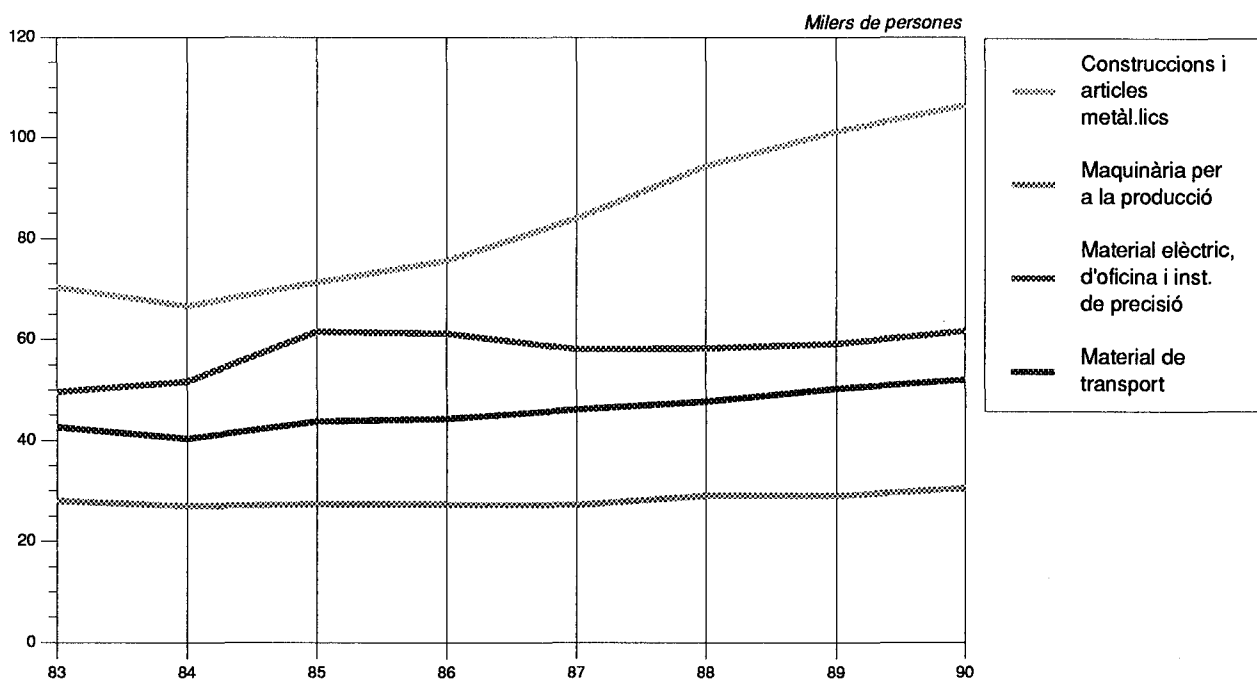
3.06 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a 4 sectors industrials.

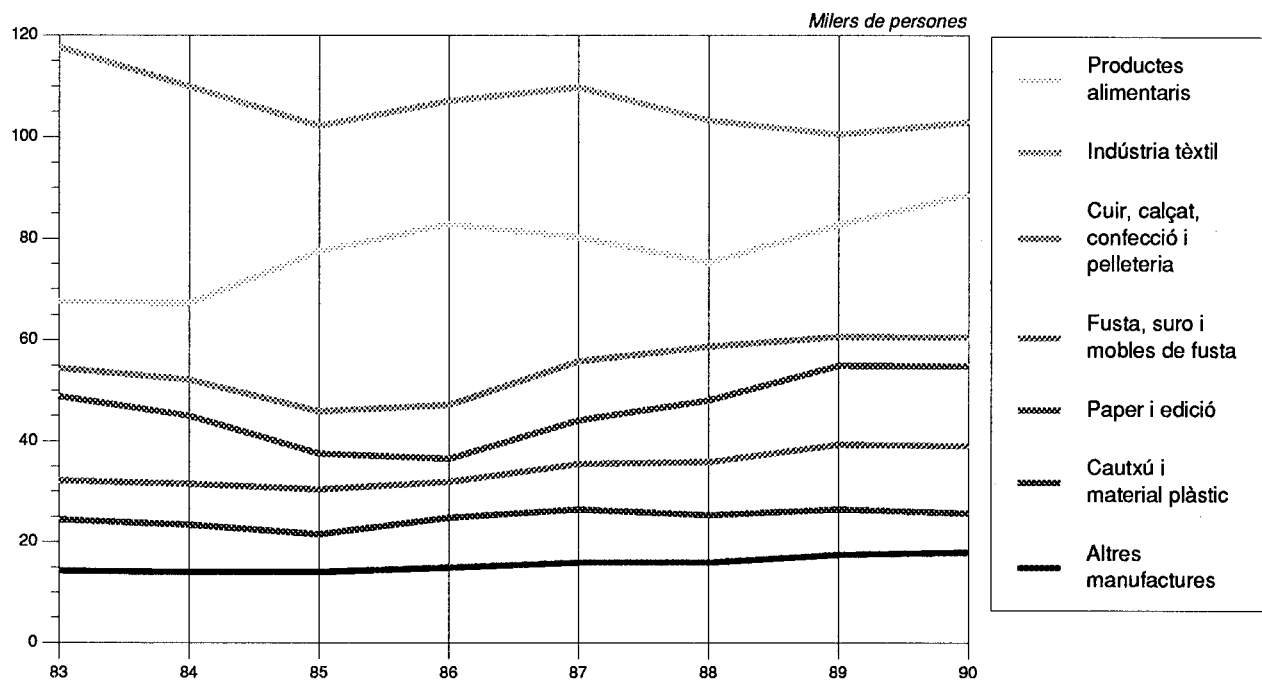
3.07 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors d'indústria bàsica.

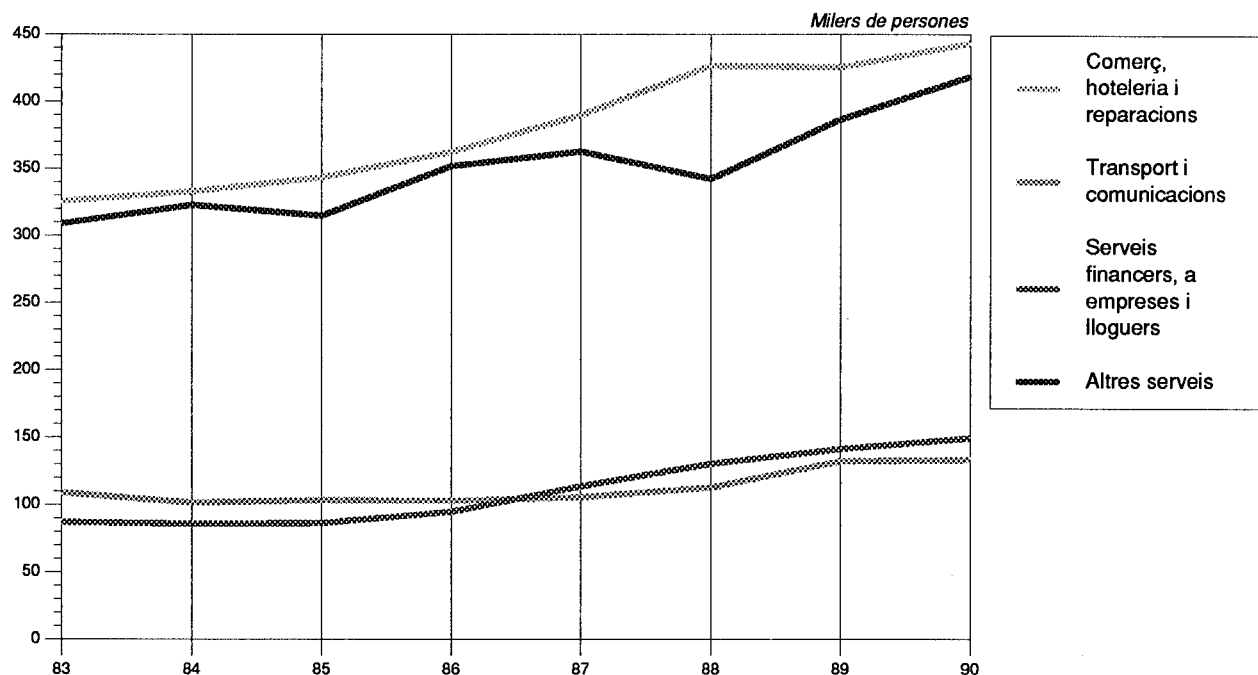
3.08 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors de transformació dels metalls.

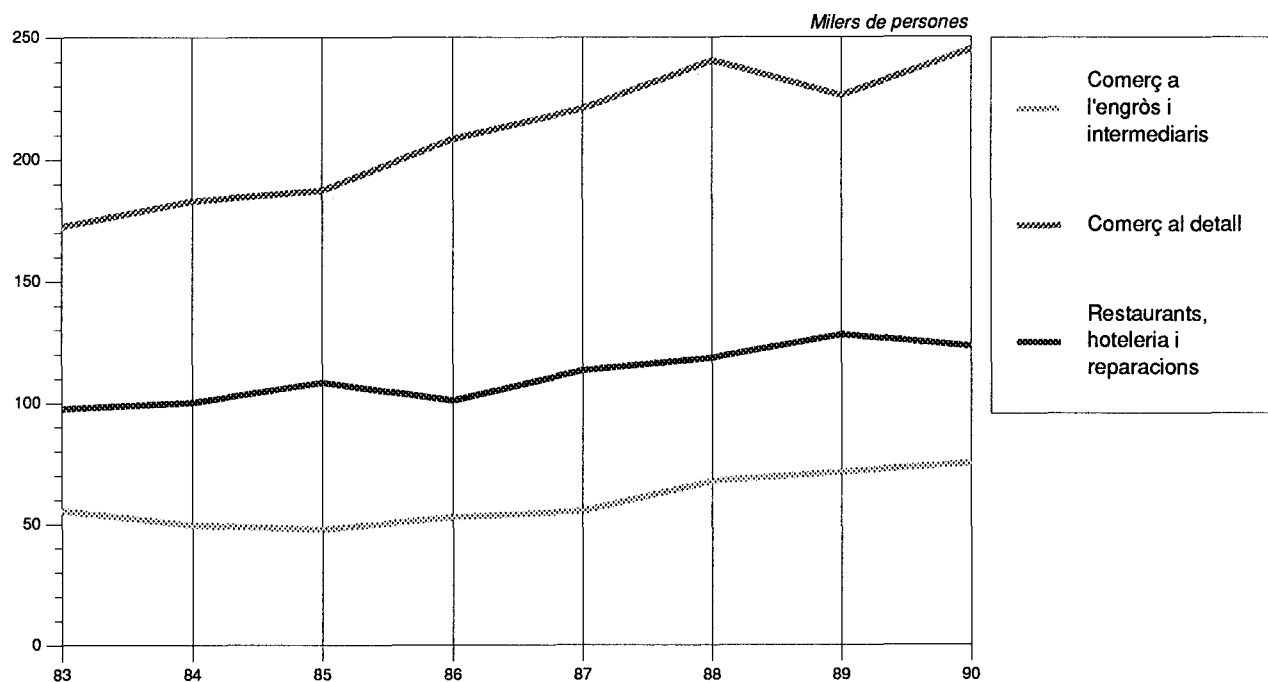
3.09 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors d'altres indústries manufactureres.

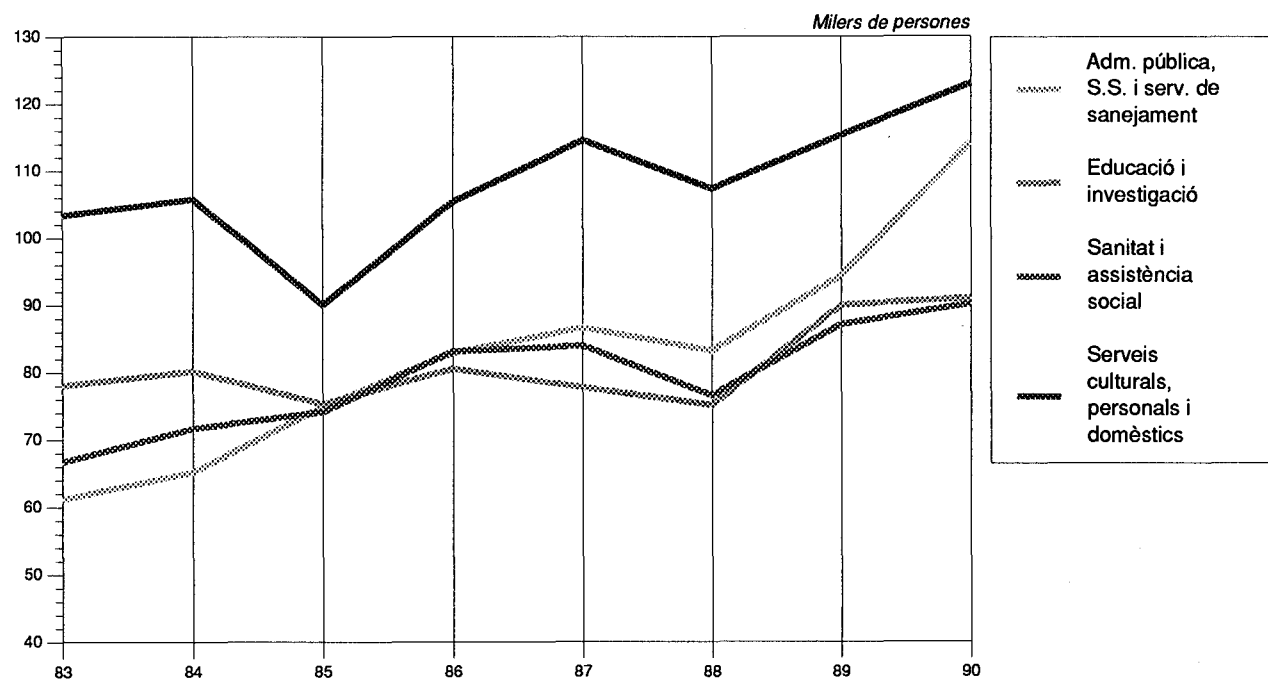
3.10 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a 4 sectors de serveis.

3.11 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors de comerç, hoteleria i reparacions.

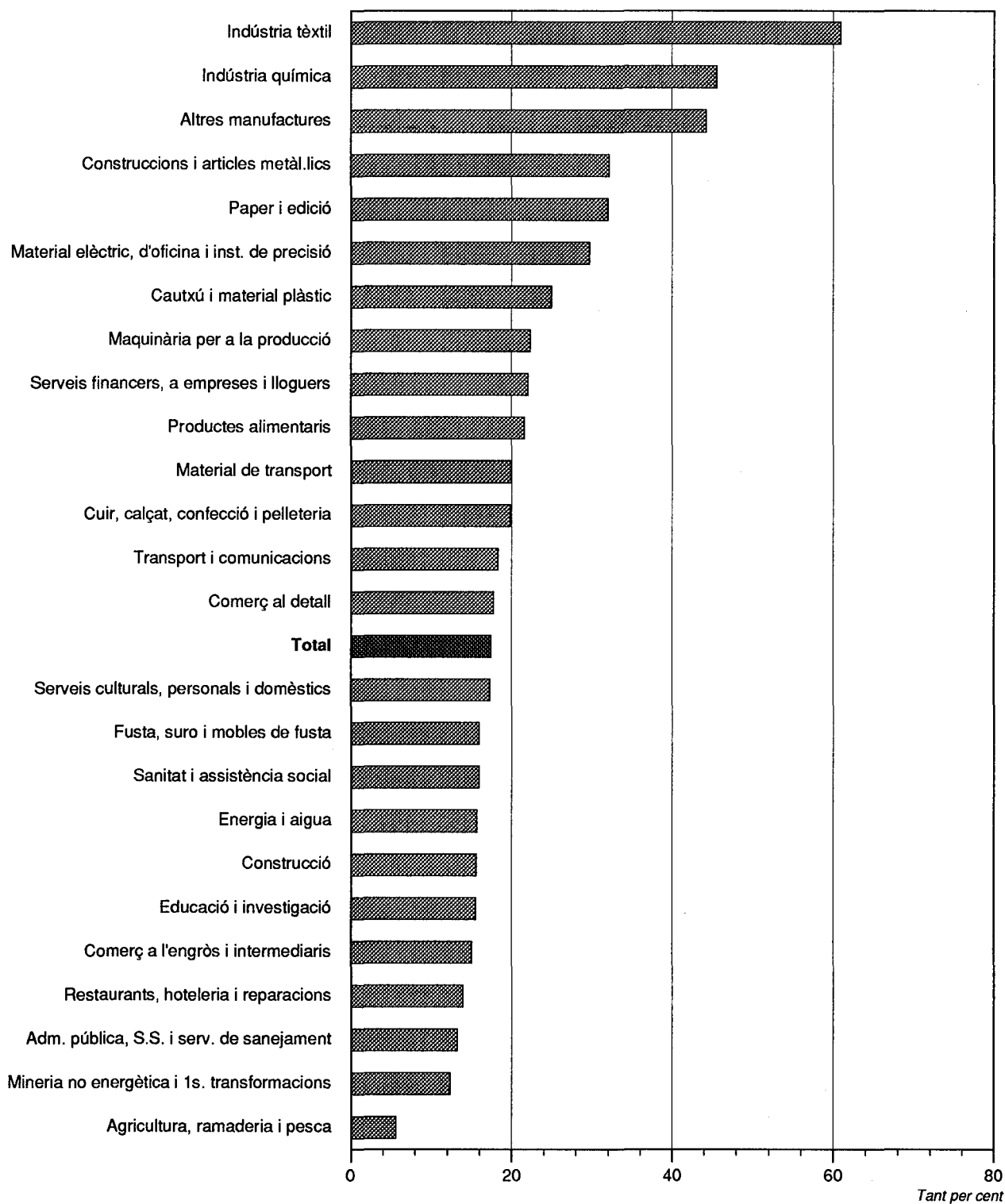
3.12 Ocupació a Catalunya. 1983-1990. Per a sectors d'altres serveis.

4. Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola i l'europea. Gràfics.

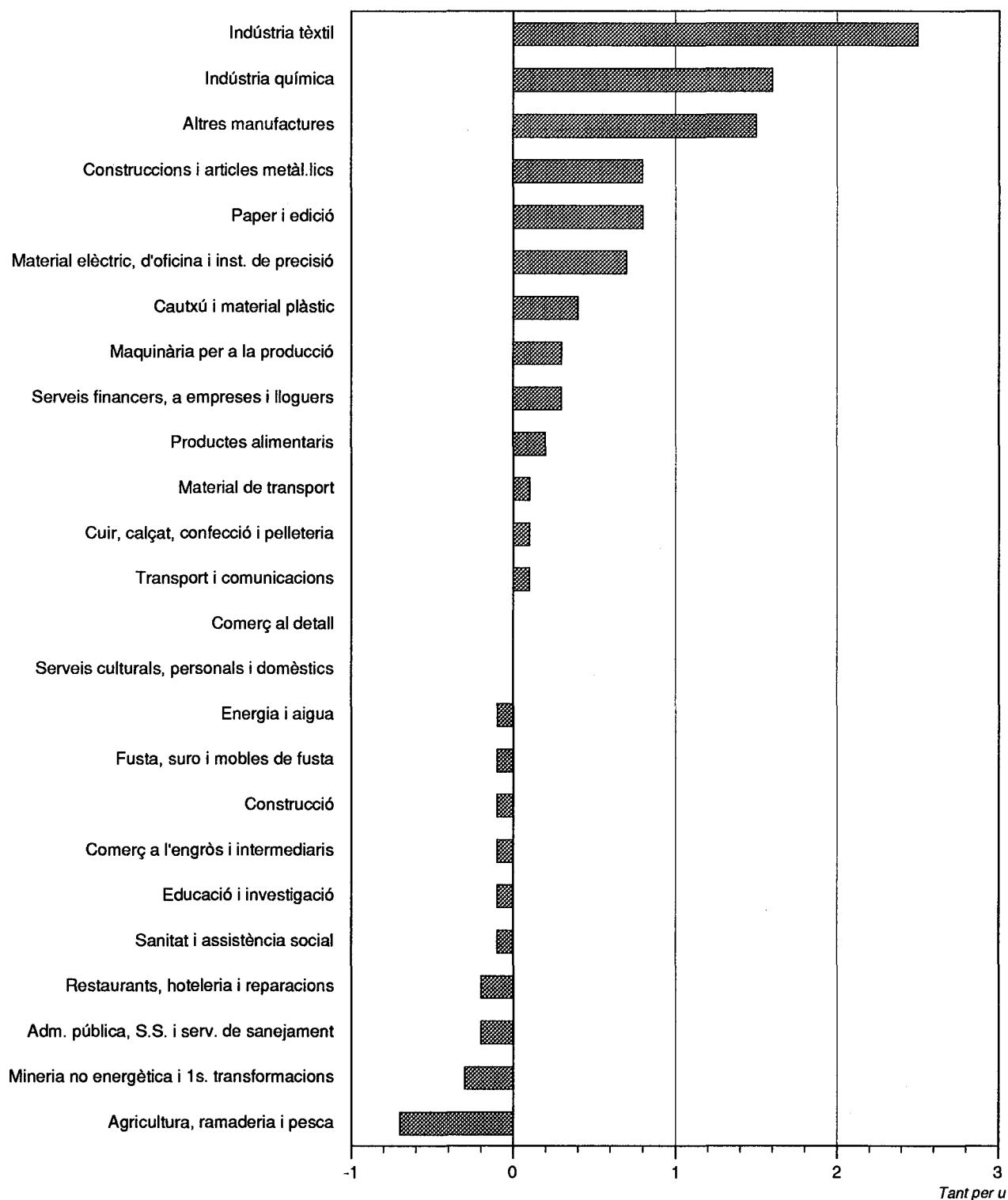
4.01 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 25 sectors econòmics.

4.02 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1990.

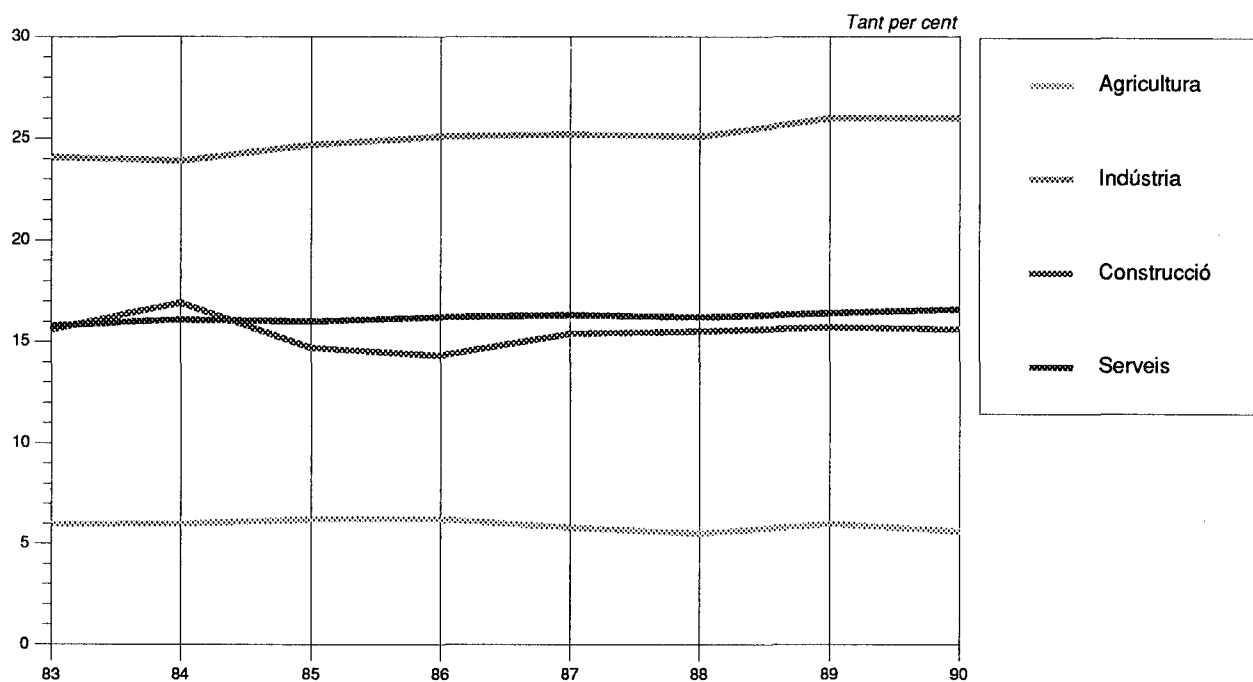
Coefficient d'especialització respecte a Espanya (reescalat*) per a 25 sectors econòmics.

* Vegeu el punt 4 de l'apartat de Notes metodològiques.

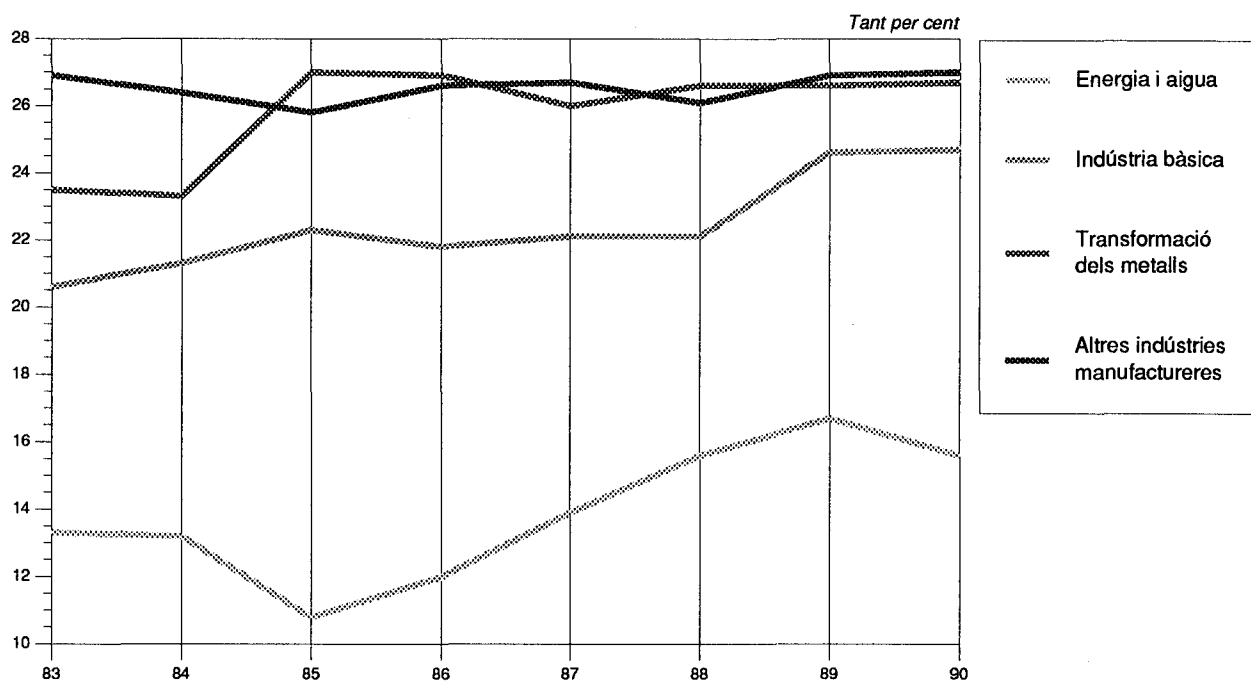
4.03 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a grans sectors.

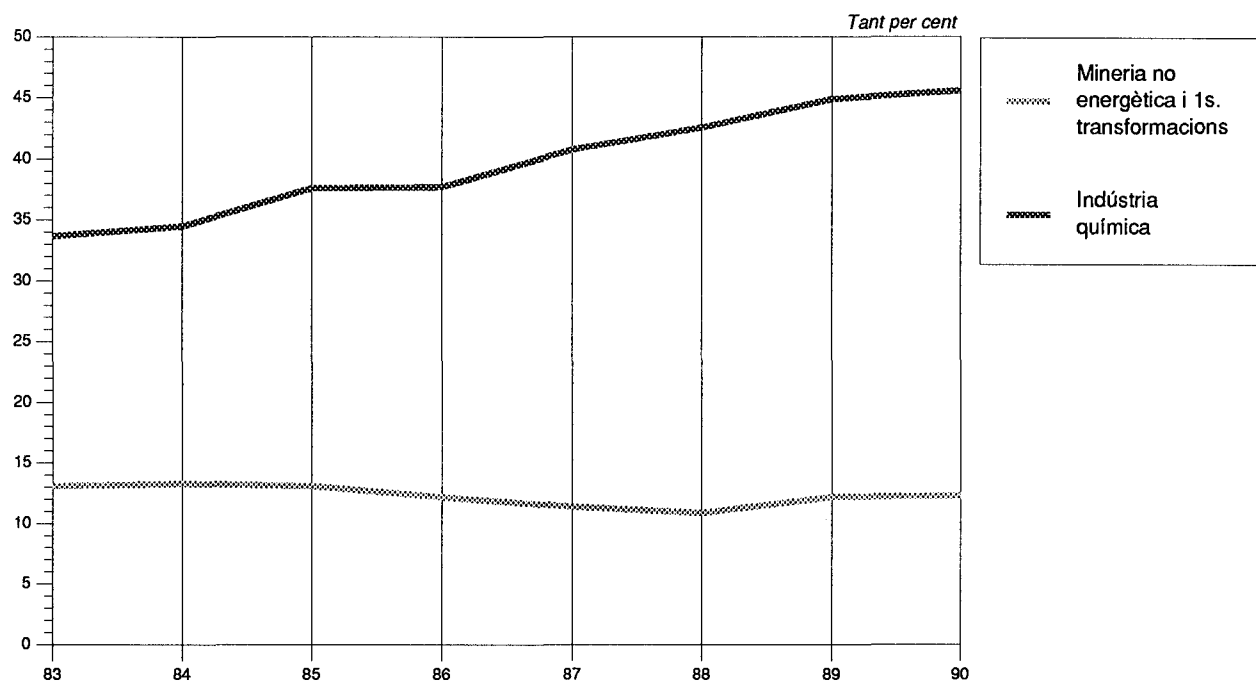
4.04 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 4 sectors industrials.

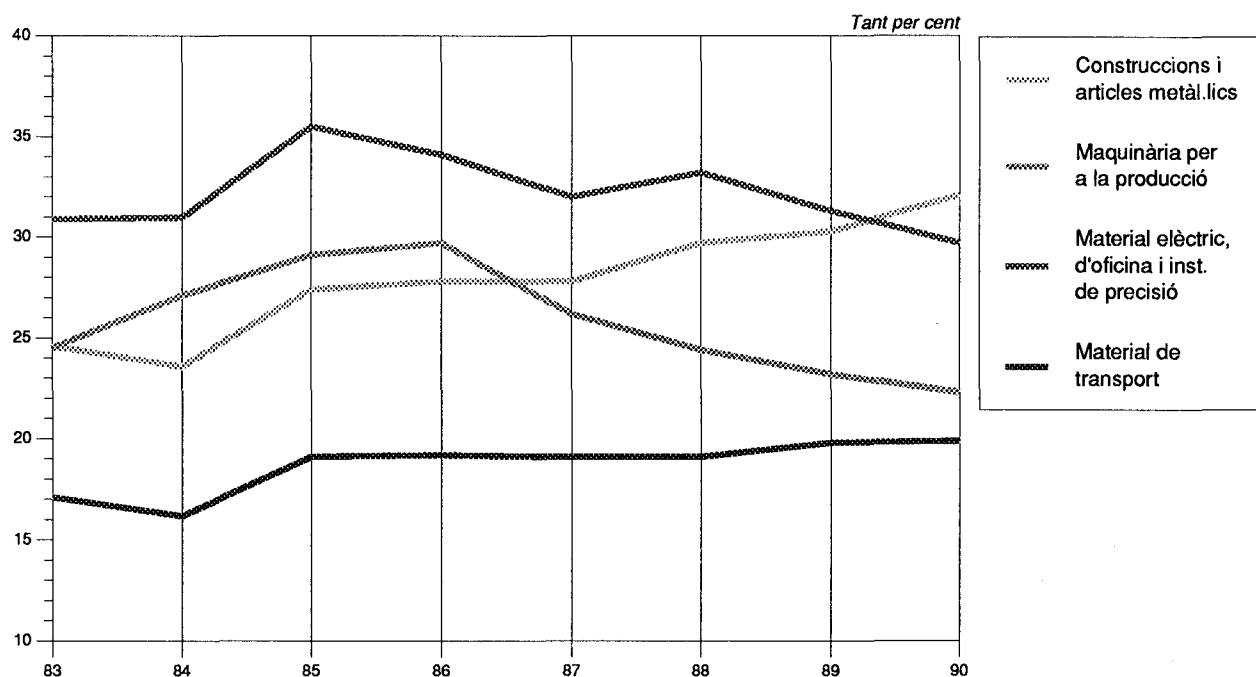
4.05 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors d'indústria bàsica.

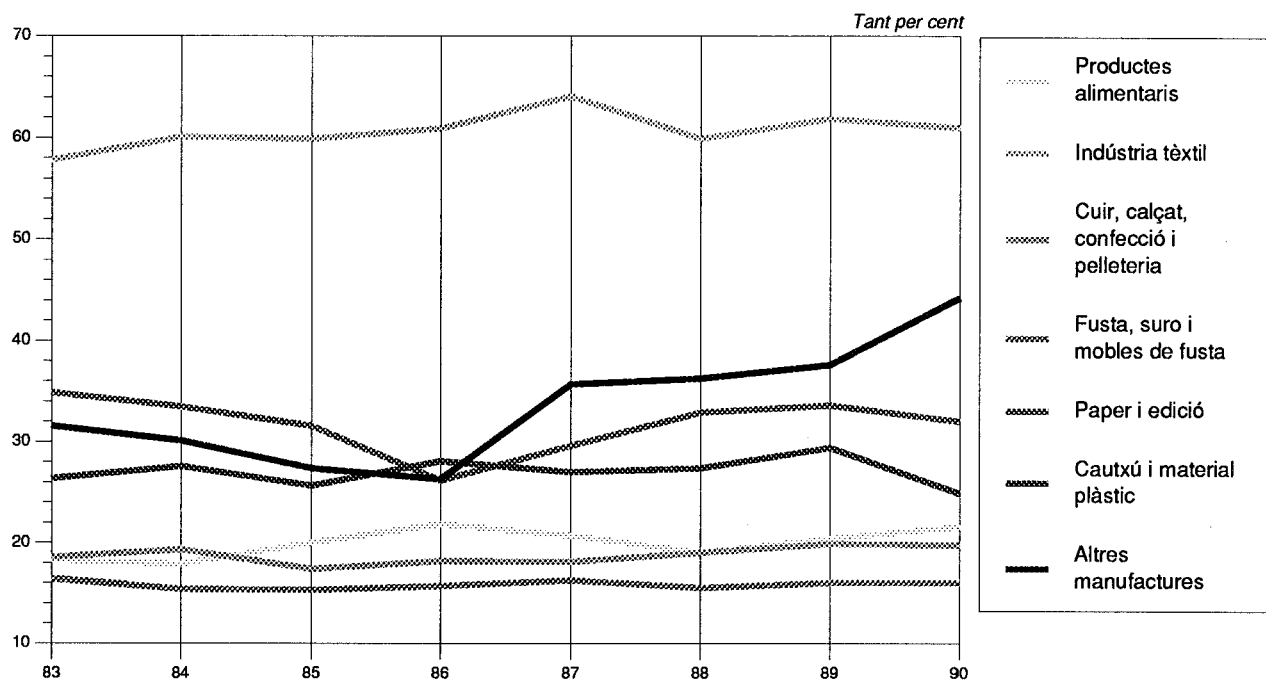
4.06 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors de transformació dels metalls.

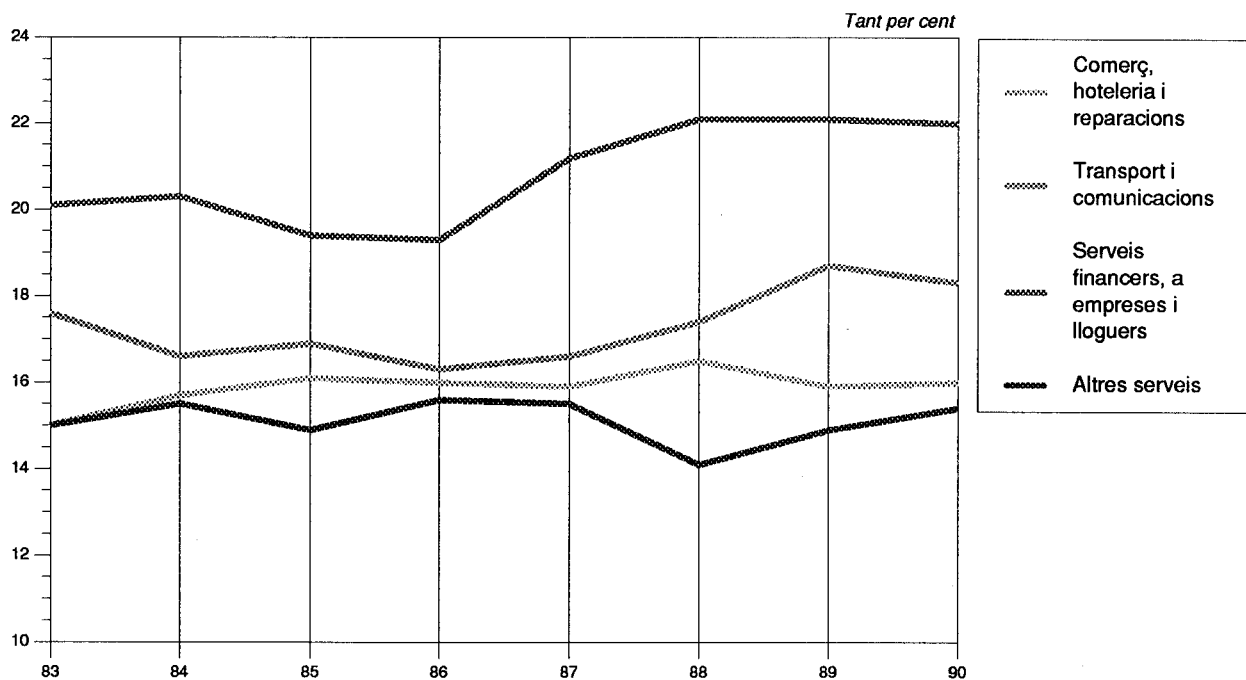
4.07 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors d'altres indústries manufactures.

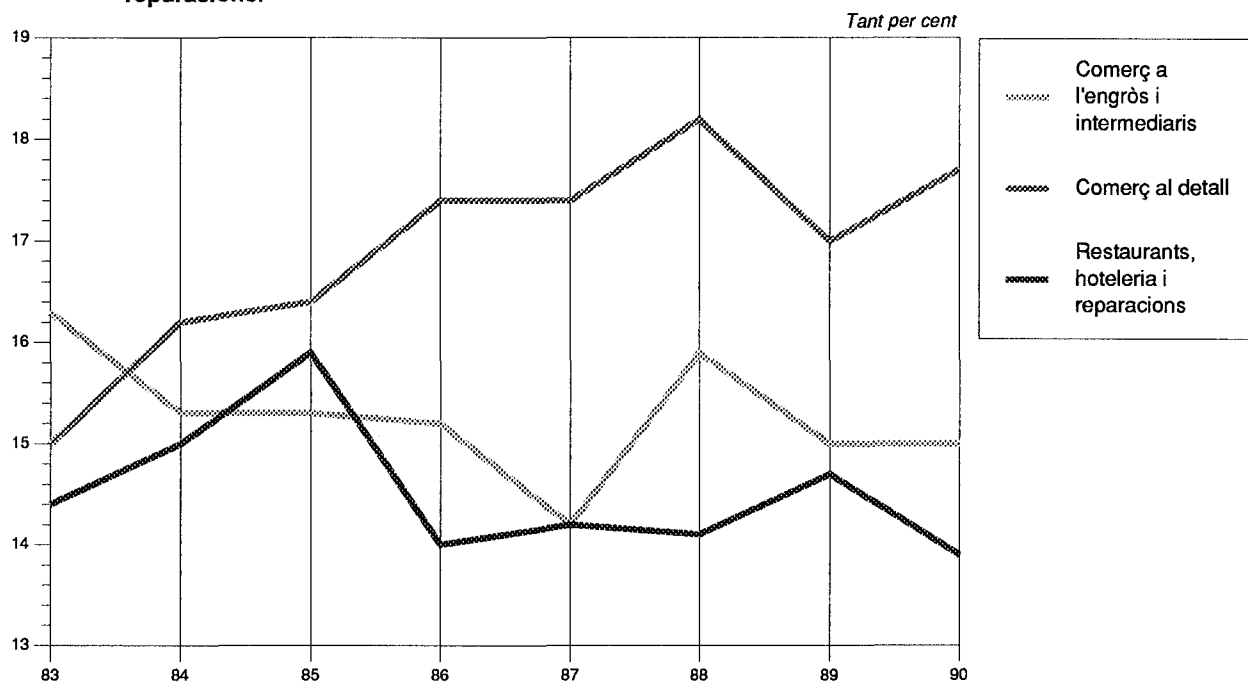
4.08 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a 4 sectors de serveis.

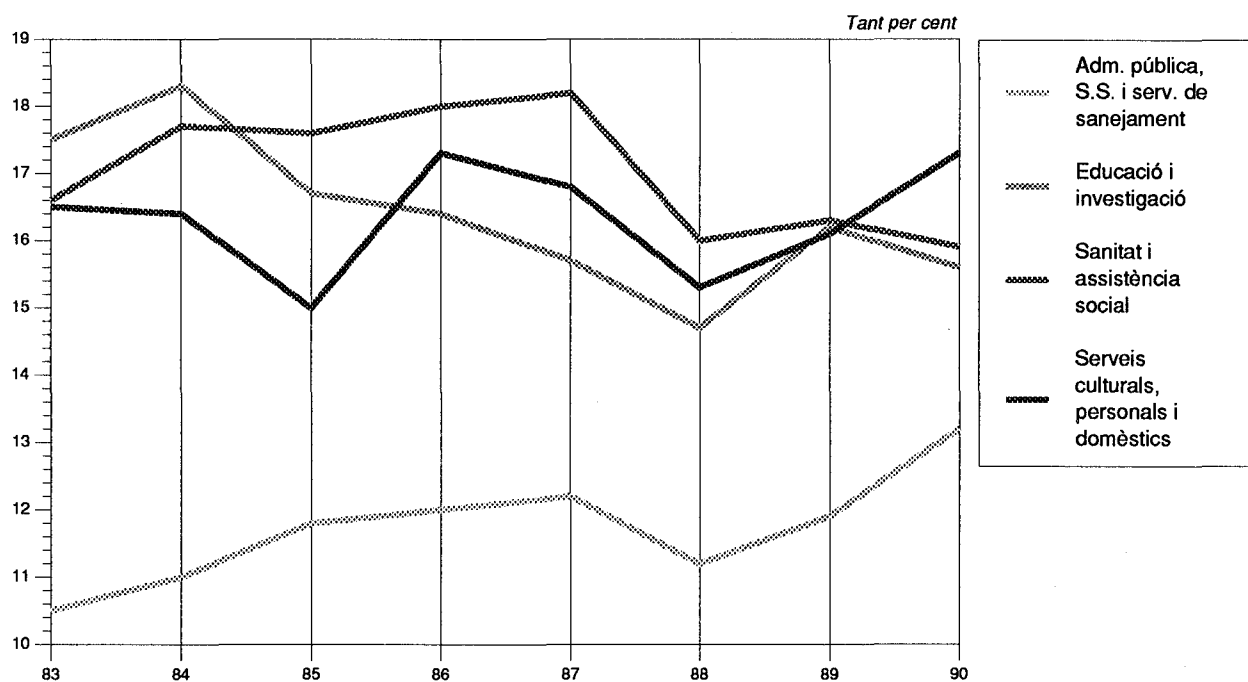
4.09 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors de comerç, hoteleria i reparacions.

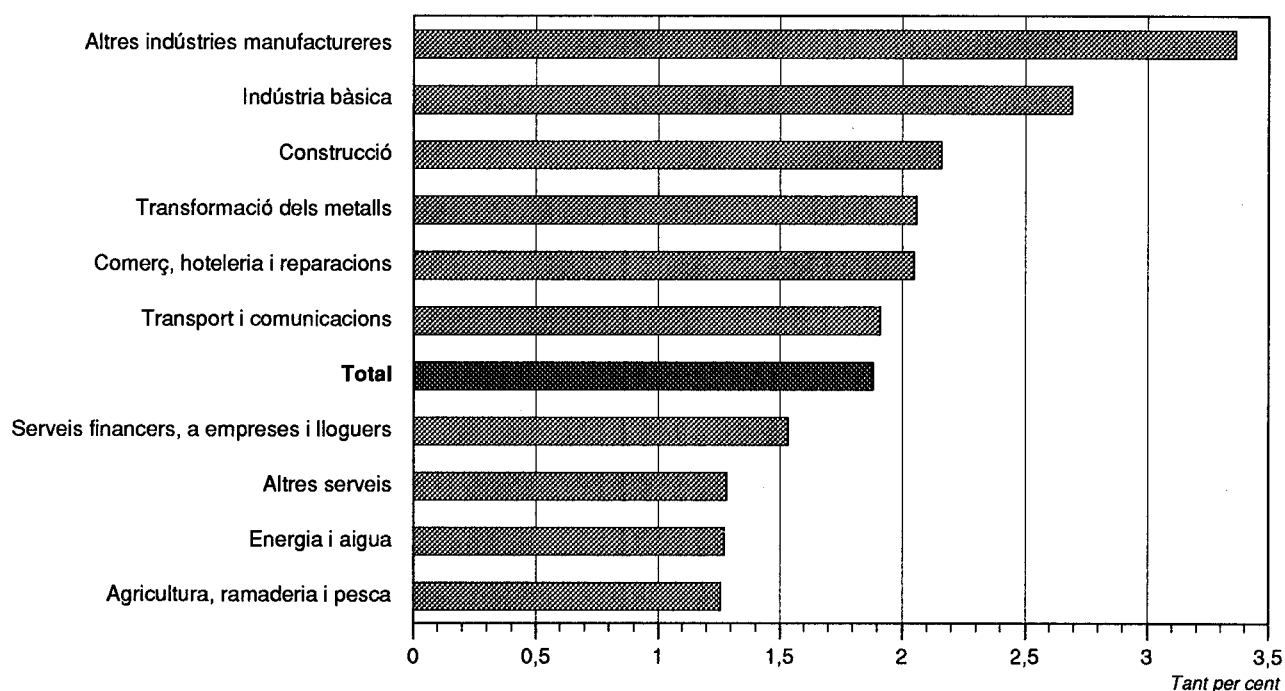
4.10 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre l'espanyola per a sectors d'altres serveis.

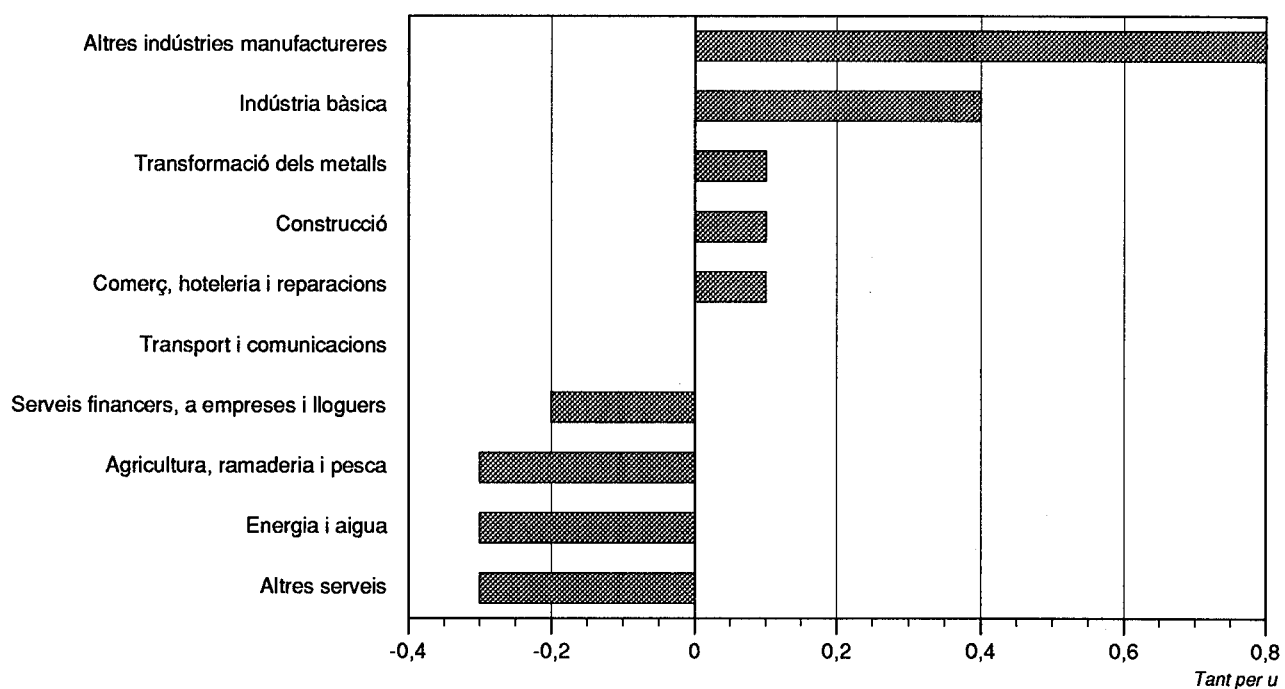
4.11 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 10 sectors econòmics.

4.12 Comparació de l'ocupació catalana amb l'europea. 1990.

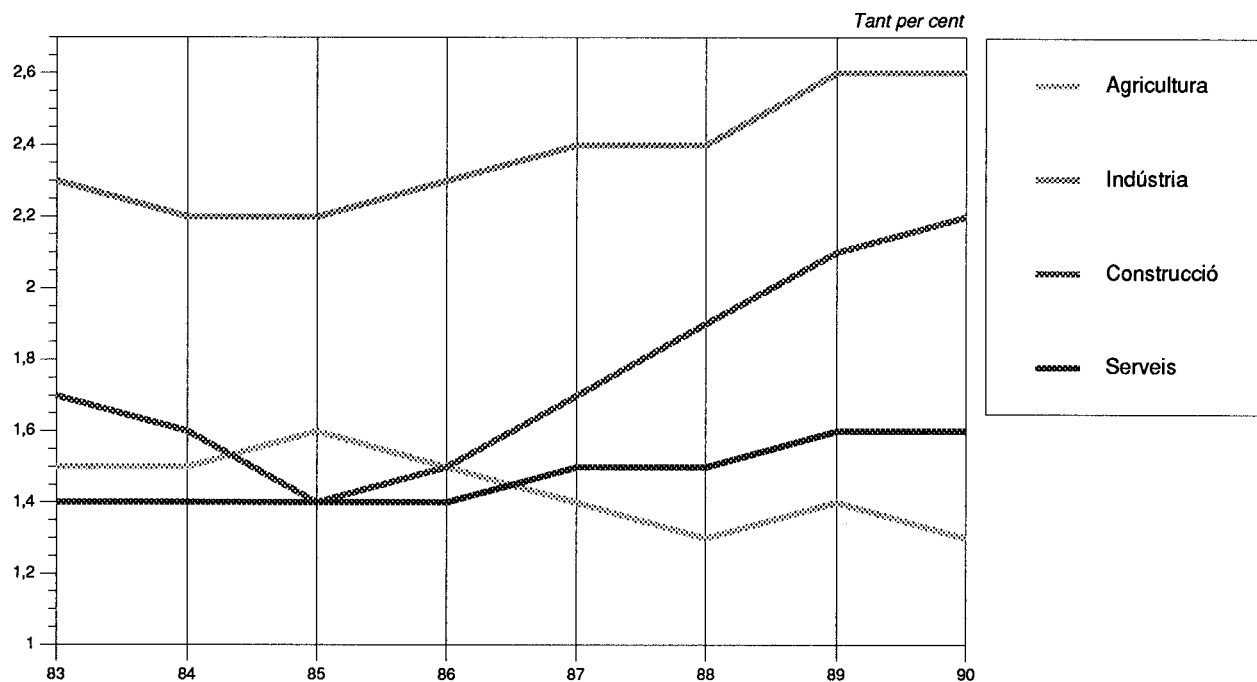
Coeficient d'especialització respecte a EUR10 (reescalat*) per a 10 sectors econòmics.

* Vegeu el punt 4 de l'apartat de "Notes metodològiques".

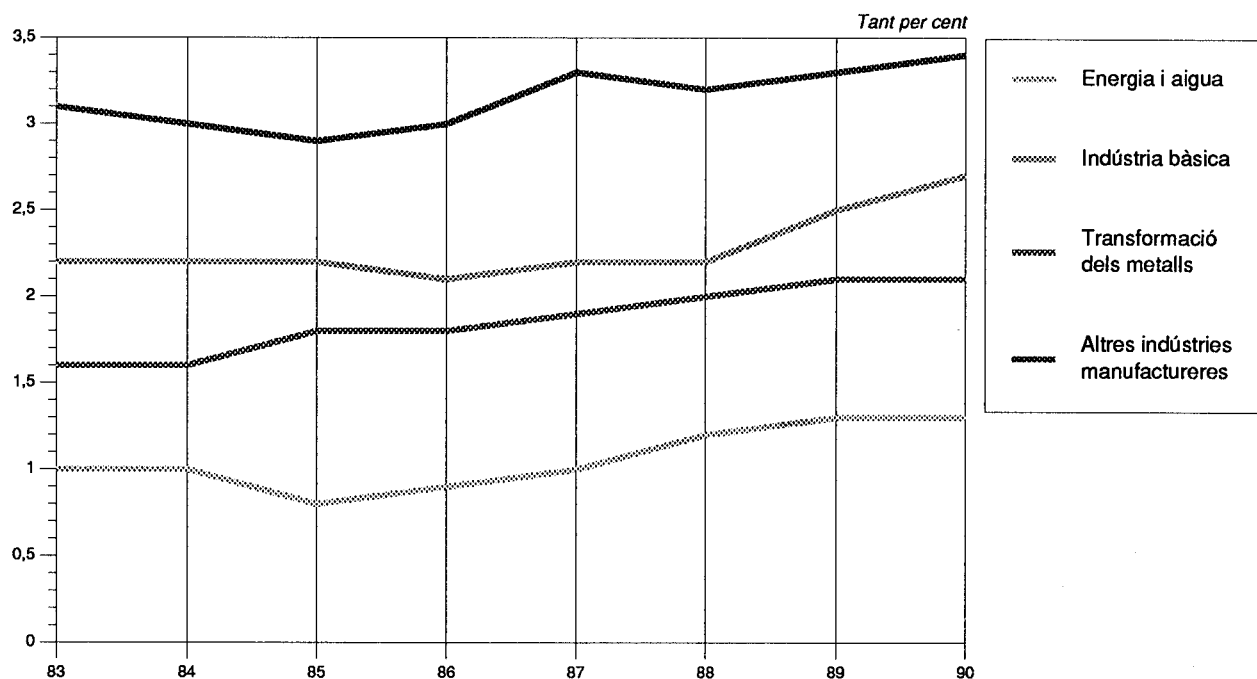
4.13 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a grans sectors econòmics.

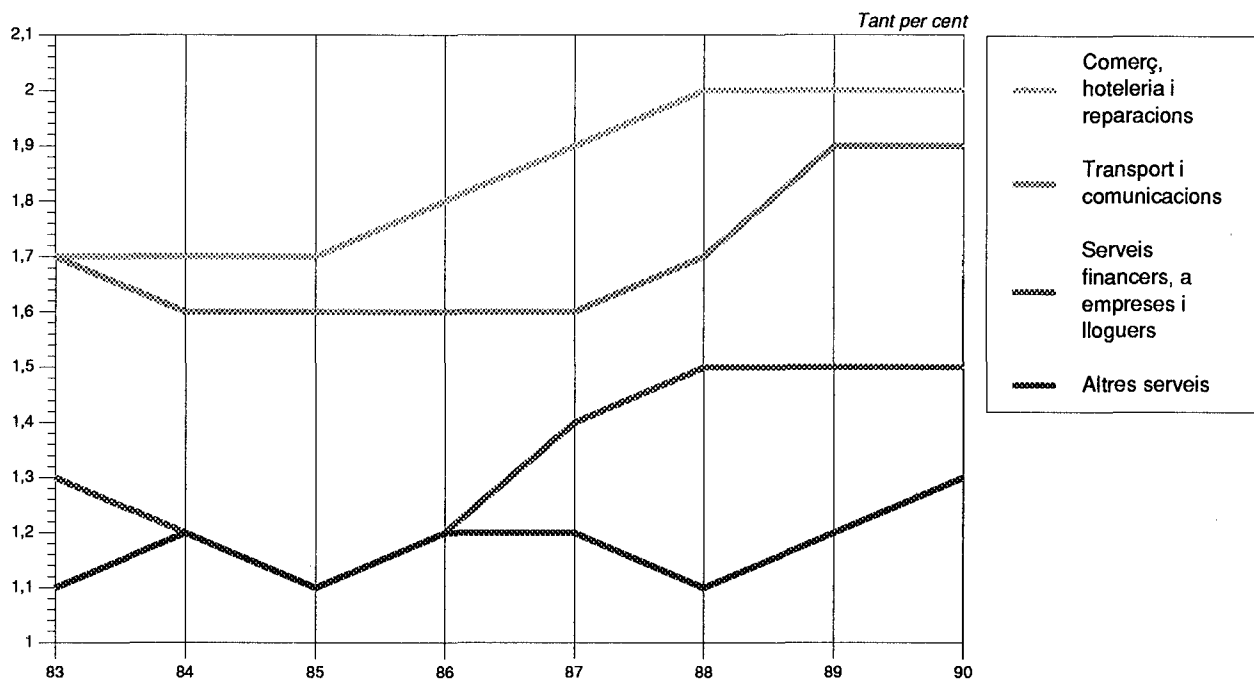
4.14 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 4 sectors industrials.

4.15 Comparació de l'ocupació catalana amb l'espanyola. 1983-1990.

Participació de l'ocupació catalana sobre EUR10 per a 4 sectors de serveis.

Classificació sectorial: notes explicatives

CODI CNAE	DENOMINACIÓ i CONTINGUT
01-06	Agricultura, ramaderia i pesca
11-16	Energia i aigua
11	Extracció, preparació i aglomeració de combustibles sòlids i coqueries Aquesta agrupació comprèn les unitats productives que tenen com a activitat principal l'extracció, preparació i aglomeració d'hulla, antracita i lignit. S'hi inclou també el grup de la producció de coc i semicoc, i altres productes derivats de la destil·lació del carbó.
12	Extracció de petroli i gas natural Comprèn les activitats consistents en la prospecció de petroli i gas natural. Agrupa, així mateix, l'extracció de petroli brut i pissarres bituminoses, i l'extracció i depuració de gas natural.
13	Refinació de petroli Inclou les unitats que tenen com a activitat principal la refinació de petroli en sentit estricte per obtenir els productes petrolífers refinats i els seus subproductes tant energètics com no energètics.
14	Extracció i transformació de minerals radioactius
15	Producció, transport i distribució d'energia elèctrica, gas, vapor i aigua calenta Específicament, s'inclouen en aquesta agrupació la producció, transport i distribució d'energia elèctrica, la producció i distribució de gas, i la producció i distribució de vapor i aigua calenta.
16	Captació, depuració i distribució d'aigua S'inclouen en aquesta agrupació les activitats especificades en la rúbrica tant per a ús domèstic com per a ús industrial i comercial.
21-25	Indústria bàsica
21-24	Mineria no energètica i 1s. transformacions
21	Extracció i preparació de minerals metàl·lics Les activitats incloses en aquesta agrupació consisteixen en l'extracció, síntesi, pel·letització, etc. de mineral de ferro i minerals metàl·lics no fèrrics, excepte els minerals radioactius.
22	Producció i primera transformació de metalls Aquesta agrupació comprèn aquelles unitats l'activitat exclusiva o principal de les quals estigui inclosa en algun dels grups d'activitat següents: siderúrgia, fabricació de tubs d'acer, trefilatge, estiratge, perfilament i laminatge en fred de l'acer, a més de la producció i primera transformació de metalls no fèrrics (alumini i coure) i altres metalls NCAA.

* No classificats en altres apartats.

- 23 Extracció de minerals no metàl·lics ni energètics; torberes
- S'inclou en aquesta rúbrica l'extracció de materials de construcció, de sals potàssiques, fosfats, nitrats i de sal comuna, a més de l'extracció de pirites, sofre i torba, i altres minerals no metàl·lics ni energètics NCAA.
- 24 Indústries de productes minerals no metàl·lics
- S'hi agrupen les indústries que tenen com a activitat la fabricació de productes de terra cuita per a la construcció, la fabricació de ciments naturals i artificials, calç i guix, la fabricació de materials de construcció de formigó, ciment, guix, escaiola i altres. També comprèn la indústria del vidre i de la pedra natural, la fabricació d'abrasius i de productes ceràmics i d'altres productes minerals NCAA.
- 25 Indústria química
- Aquesta agrupació fa referència a les unitats que tenen com a activitat exclusiva o principal la fabricació de productes químics bàsics (d'origen petroquímic, orgànic, inorgànic, primeres matèries plàstiques, cautxús, làtexs sintètics, fibres artificials i sintètiques), productes químics destinats principalment a l'agricultura o a la indústria, i la fabricació de productes farmacèutics i altres productes destinats principalment al consum final.
- 31-39 Transformació dels metalls
- 31 Construcció i articles metàl·lics
- Aquesta rúbrica recull les activitats consistents en la fosa, forja, estampació, embotició, encunyació, tallament i repussatge, i el tractament i recobriment dels metalls. També s'hi inclouen els grups l'activitat dels quals consisteix en la fabricació de productes metàl·lics estructurals, la construcció de grans dipòsits i caldereria grossa, la fabricació d'eines i articles metàl·lics acabats, llevat de material elèctric. Finalment, comprèn també els tallers mecànics independents.
- 32 Maquinària per a la producció
- Aquesta agrupació comprèn la construcció de les següents maquinàries i equips mecànics: màquines i tractors agrícoles, màquines per a treballar els metalls, la fusta i el suro, estris, equips i recanvis per a màquines, màquines per a les indústries tèxtil, del cuir, calçat i vestit, màquines i aparells per a les indústries alimentàries, química, del plàstic i del cautxú, màquines i equips per a mineria, construcció i obres públiques, siderúrgia i fosa, i d'elevació i manipulació. Finalment, també s'inclouen en aquesta rúbrica els grups d'activitat que corresponen a la fabricació d'òrgans de transmissió i la construcció d'altres màquines (rentatge i neteja en sec, màquines per a la indústria del paper, cartó i arts gràfiques, motors i turbines -llevat dels destinats al transport-, màquines per a la manipulació de fluids i altres equips NCAA).
- 33-35 i 39 Material elèctric, d'oficina i inst. de precisió
- 33 Construcció de màquines d'oficina i ordinadors (inclosa la seva instal·lació)
- A aquesta agrupació pertanyen les unitats l'activitat principal o exclusiva de les quals consisteix en la construcció de tot tipus de màquines d'oficina i equips de tractament electrònic de dades, i la fabricació d'equips, peces i accessoris per a aquestes màquines i la seva reparació. En queden excloses les fotocopiadores.

- 34 Construcció de maquinària i material elèctric
- Comprèn la fabricació de fils i cables elèctrics, la fabricació de material elèctric d'utilització i equipament, piles i acumuladors, la fabricació de comptadors i aparells de mesurament, control i verificació elèctrics. També s'inclou en aquesta agrupació els grups corresponents a la fabricació d'aparells electrodomèstics, llums i material d'enllumenat i instal·lacions elèctriques (llevat de les de la construcció).
- 35 Fabricació de material electrònic (llevat d'ordinadors)
- Són activitats incloses en aquesta agrupació la fabricació d'aparells i equips de telecomunicació (telefonía, telègrafs, radiocomunicació, radiodifusió i televisió), aparells i equips electromèdics i d'ús professional i científic, components electrònics i circuits integrats, i aparells receptors, de registre i reproducció de so i imatge.
- 39 Fabricació d'instruments de precisió, òptica i similars
- Sota aquesta rúbrica s'agrupen les activitats consistents en la fabricació d'instruments de precisió, mesurament i control. També s'hi troben les de fabricació de material mèdico-quirúrgic i d'aparells ortopèdics i instruments òptics, d'equips fotogràfics i cinematogràfics, de rellotgers i altres instruments NCAA.
- 36-38 Material de transport
- 36 Construcció de vehicles automòbils i les seves peces de recanvi
- Comprèn la construcció i muntatge d'automòbils i els seus motors, la construcció de carrosseries, remolcs i bolquets i la fabricació d'equips, accessoris i peces de recanvi per a vehicles.
- 37 Construcció naval, reparació i manteniment de vaixells
- 38 Construcció d'altres materials de transport
- Aquesta agrupació inclou la construcció i manteniment de material ferroviari, aeronaus, bicicletes, motocicletes i les seves peces de recanvi, i la d'altres materials de transport NCAA.
- 41-49 Altres indústries manufactureres
- 41/42 Productes alimentaris
- Aquesta agrupació comprèn els establiments que tenen com a activitat el sacrifici i espediment de bestiar en general, la preparació de carns de totes menes, la fabricació d'embotits i conserves, i altres indústries similars.
- S'hi inclou també la preparació, envasament i distribució de la llet, normal i en conserva. La fabricació de formatge i de mantega, els gelats i sorbets, i altres productes de llet congelats.
- Comprèn, així mateix, la fabricació de productes de molinaria (farines, cereals, etc.), de pastes alimentàries (macarrons, tallarines, etc.) i productes amilacis (midons fècules, glucosa, etc.), i la fabricació de pa, brioixeria, pastisseria i galetes.
- Pertanyen també a aquesta agrupació la deshidratació de l'alfals i altres farratges, els assecadors de blat, l'elaboració de farines de peixos, grans compostos i altres aliments per a animals domèstics.

S'hi inclouen diverses activitats com són la fabricació d'oli d'oliva, olis i greixos vegetals i animals, la fabricació de suc, conserves vegetals, conserves de peix i altres productes marins, la indústria del sucre i del cacau, la xocolata i productes de confiteria. L'elaboració d'altres productes com el cafè i el te, les sopes, els extrets i condiments, els productes dietètics i de règim, i plats precuinats. També comprèn la indústria del tabac.

S'inclou en aquesta agrupació l'elaboració i l'envelliment de vins, de vins escumosos naturals (en cava i grans envasos), i altres vins especials i vinagres.

Les indústries d'alcohols etílics de fermentació, les sidreries, la fabricació de cerveses i malt cerveser, i les aigües minerals, gasoses, i altres begudes analcohòliques, formen part també d'aquesta agrupació.

43 Indústria tèxtil

Aquesta indústria inclou la preparació de les fibres de cotó i de llana, la filada, retorçament i teixidura del cotó, de la llana i de les seves mescles. La preparació de les fibres de seda natural i de fils i teixits de les fibres dures, filada, retorçament, regularització de fils i teixits de seda natural i de fibres artificials, i de les mescles amb altres fibres.

S'hi inclou també la fabricació de gèneres de punt, calceteria, roba interior, roba de dormir i roba exterior de punt.

Comprèn el blanqueig, tenyit, estampació i altres acabaments tèxtils, i la fabricació de catifes, tapissos i teixits impregnats a base d'olis, derivats de cel·lulosa, coles, etc. S'hi inclou, finalment, la fabricació de corderia, feltres, tuls, randes, tèxtils amb fibres de recuperació, etc.

44-45 Cuir, calçat i el vestit, i altres confeccions tèxtils

44 Indústria del cuir

Aquest sector comprèn la preparació de cuirs i pells per al seu assaonament i acabament, i la fabricació d'articles de marroquineria i viatge, de guants de pell, i altres articles per a usos industrials, com ara corretges, botes, etc.

45 Indústria del calçat i el vestit, i altres confeccions tèxtils

S'inclou en aquesta agrupació la fabricació de calçat (excepte el de cautxú i fusta) ja sigui de sèrie o d'artesanía i a mida (inclòs el calçat ortopèdic). Comprèn també la confecció en sèrie de roba exterior masculina, femenina i infantil, la confecció en sèrie de camises, llenceria, cotilleria, roba especial, barrets, gorres, accessoris per al vestit, etc. Finalment, també s'hi inclou la confecció d'articles tèxtils per a la llar i tapisseria, la confecció d'altres articles amb matèries tèxtils i la indústria de la pelleteria.

46 Fusta, suro i mobles de fusta

Aquest sector comprèn la preparació industrial de la fusta (serrat, planejament, poliment, rentatge, etc.), la fabricació de productes semielaborats de fusta (fulloles, taulers, fustes millorades, etc.), la fabricació en sèrie de peces de fusteria, parquet i estructures de fusta per a la construcció, la fabricació d'envasos i embalatges i altres objectes. La fabricació de mobles de fusta per a la llar, per a les escoles i oficines, o per a usos diversos (mobles per al jardí). Inclou la fabricació de productes de suro natural, d'aglomerats de suro i altres productes, i la fabricació d'articles de jonc, vímet, canya, cistelleria, brotxes, raspalls, etc.

- 47 Paper i edició
- Aquesta agrupació comprèn la fabricació de pasta per a paper i cartó, paper de diari, per a llibres, per a escriure, de seda, cartolina, etc., i la transformació del paper i el cartó, que inclou la fabricació de cartó ondulat, articles d'envasament i embalatge, d'oficina i escriptori, de decoració i d'ús domèstic i altres articles.
- Comprèn també la impressió gràfica (tipogràfica, litogràfica, offset, etc.) i activitats afins com són la composició gràfica independent, la reproducció per a impressió gràfica i l'enquadernació i altres activitats.
- Entre altres activitats hi ha l'edició de llibres, guies, catàlegs, diaris, revistes i altres publicacions com ara imatges, gravats, targetes, fullets, segells, calendaris, etc.
- 48 Cautxú i material plàstic
- Aquesta agrupació inclou la fabricació de cobertes i càmeres per a tot tipus de vehicles, el recautxutatge i reparació de cobertes i la fabricació d'altres articles de cautxú.
- Comprèn també la fabricació de productes semielaborats de matèries plàstiques com ara fils, plaques, làmines, tubs, etc., i la fabricació d'acabats de matèries plàstiques com ara vaixella, articles de cuina, envasos, aïllants, calçat, mobles, embarcacions i altres articles d'esport, etc.
- 49 Altres manufactures
- Sota aquest epígraf s'inclouen activitats tan variades com són la joieria, la bijuteria, la fabricació d'instruments de música, el revelat de pel·lícules fotogràfiques i cinematogràfiques, la fabricació de jocs, joguines, articles de puericultura, articles d'esport, articles d'escriptori i altres articles.
- 50 Construcció
- Aquesta agrupació incorpora les unitats que es dediquen indistintament a la construcció d'immobles i a les obres públiques, i també aquelles que s'especialitzen en alguna d'aquestes dues activitats. També s'hi inclou l'enderrocament d'obres i, en general, la instal·lació, muntatge i acabament d'edificis i obres.
- 61-67 Comerç, hotelaria i reparacions
- 61-63 Comerç a l'engròs i intermediaris
- 61 Comerç a l'engròs
- Comprèn el comerç a l'engròs de primeres matèries agràries, productes alimentaris, begudes i tabac. També s'hi inclou el comerç a l'engròs de productes tèxtils, confecció, calçat i articles de cuir, i productes farmacèutics, de perfumeria i de manteniment i funcionament de la llar. Aquesta agrupació fa referència, així mateix, al comerç interindustrial a l'engròs i als articles de consum durador, a les joguines, als articles d'esport, aparells i instruments òptics, ortopèdics, mèdics i fotogràfics.
- 62 Recuperació de productes
- Es tracta del comerç a l'engròs de ferralla i metalls de rebuig, fèrrics i no fèrrics, i d'altres productes de recuperació.

- 63 Intermediaris del comerç
- Agrupa els intermediaris del comerç dels productes descrits en les agrupacions 61 i 62.
- 64 Comerç al detall
- Comprèn les unitats que tenen com a activitat el comerç al detall de productes alimentaris, begudes i tabac, productes tèxtils, confecció, calçat i cuir, i el comerç al detall de productes de perfumeria, farmàcia i drogueria. També s'hi inclou el comerç al detall de tot tipus de vehicles i els seus accessoris, carburants i lubricants, combustibles, mobles, màquines i equips d'oficina, instruments, llibreria i articles de papereria, joieria i rellotgeria, joguines i articles d'esport, llavors i adobs, flors, plantes i petits animals, i el comerç mixt al detall en grans superfícies.
- 65-67 Restaurants, hoteleria i reparacions
- 65 Restaurants i cafès (sense despesa)
- Aquesta agrupació comprèn els restaurants i establiments de begudes i cafès amb espectacle i sense, serveis de menjador i bar en centres de treball i menjadors d'estudiants i militars.
- 66 Hoteleria
- S'inclouen en aquesta agrupació els hotels, motels, pensions, hostals, amb restaurant i sense. S'hi troben també recollides les activitats relacionades amb allotjaments en apartaments moblats per a turistes i altres allotjaments com els cotxes llit i cotxes restaurant, els col·legis majors, càmpings i altres.
- 67 Reparacions
- Totes les unitats que tenen com a activitat principal la reparació d'articles elèctrics per a la llar, de vehicles i altres béns de consum, es troben incloses en aquesta agrupació.
- 71-76 Transport i comunicacions
- 71 Transport per ferrocarril
- 72 Altres transports terrestres
- Fa referència a les unitats que tenen com a activitat el transport urbà de viatgers, el de viatgers per carretera i també el de mercaderies per carretera. Comprèn, així mateix, el transport per canonada (oleoductes i gasoductes) i altres transports terrestres.
- 73 Transport marítim i per vies navegables interiors
- S'inclou aquí el transport marítim internacional, el de petroli brut i gasos, i el de cabotatge i per vies navegables interiors.
- 74 Transport aeri
- 75 Activitats afins als transports
- Comprèn les unitats dedicades a l'explotació d'aparcaments, ports i aeroports. S'hi fa referència també a les agències de viatge i intermediaris del transport, i a les activitats relacionades amb dipòsits i emmagatzematge de mercaderies.

76	Comunicacions	En aquesta agrupació s'inclouen les unitats de correus i serveis oficials i privats de telecomunicacions.
81-86	Serveis financers, a empreses i lloguers	
81	Institucions financeres	Aquesta agrupació comprèn el Banc d'Espanya, l'Institut de Moneda Estrangera, la banca comercial i mixta, els bancs industrials i de negocis, les caixes d'estalvis i altres entitats financeres.
82	Assegurances	Aquesta agrupació comprèn totes les entitats asseguradores de vida i capitalització, les de malaltia i riscos diversos i altres entitats d'assegurances (societats de socors mutus, caixes de pensions, etc.)
83	Auxiliars financers i d'assegurances. Activitats immobiliàries	S'hi agrupen els auxiliars financers i d'assegurances, els promotors immobiliaris i els agents de la propietat immobiliària.
84	Serveis prestats a les empreses	Comprèn totes les unitats que tenen com a activitat principal fer de consellers jurídics i fiscals, o bé realitzen serveis tècnics, de publicitat, comptabilitat o estudis de mercat. S'hi inclou també les que realitzen l'explotació electrònica a compte d'altri o altres serveis.
85	Lloguer de béns mobles	Comprèn el lloguer de maquinària i equips agrícoles, o per a la construcció, el lloguer de maquinària i equips comptables, d'oficina i càlcul electrònic o d'altres béns mobles, tots ells sense personal permanent. Així mateix s'hi inclou el lloguer de mitjans de transport sense conductor.
86	Lloguer de béns immobles	S'hi tenen en compte les unitats dedicades al lloguer d'habitatges i locals industrials, i altres lloguers.
91-99	Altres serveis	
91-92	Adm. pública, S.S. i serv. de sanejament	
91	Administració pública, defensa nacional i Seguretat Social	Aquest sector comprèn l'Administració central i local, els organismes autònoms de l'Administració, la justícia, l'ordre públic i seguretat, la defensa nacional i la Seguretat Social.
92	Servei de sanejament de vies públiques, neteja i similars	Especialment comprèn els serveis de sanejament i neteja de les administracions públiques i les institucions privades sense finalitat de lucre, no destinats a la venda.

93	Educació i investigació	Aquesta agrupació inclou els següents centres d'educació i investigació: centres d'educació preescolar, centres d'educació general bàsica, centres de batxillerat, centres d'educació superior i centres d'investigació científica i tècnica de les administracions públiques i institucions privades sense finalitat de lucre, tant els que són destinats a la venda com els que no. A més, hi ha els centres de formació i perfeccionament professional, el personal docent independent i altres centres d'educació (considerats com a serveis destinats a la venda).
94-95	Sanitat i assistència social	
94	Sanitat i serveis veterinaris	És l'agrupació on s'inclouen els serveis d'hospitals, clíniques i sanatoris de medicina humana, i altres establiments sanitaris, les consultes i clíniques veterinàries de les administracions públiques i les institucions privades sense finalitat de lucre, tant els que són destinats a la venda com els que no. Comprèn també els serveis destinats a la venda de les consultes de metges, clíniques odontològiques, llevadors, llevadores, infermers i infermeres, independents i similars.
95	Assistència social i altres serveis prestats a la col·lectivitat	Comprèn les unitats de serveis d'assistència social de les administracions públiques i institucions privades sense finalitat de lucre, tant els que són destinats a la venda com els no. També s'incorporen en aquest sector les associacions professionals, sindicals, de promoció del turisme, religioses i altres serveis prestats a la col·lectivitat.
96-99	Serveis culturals, personals i domèstics	
96	Serveis recreatius i culturals	S'inclouen en aquest sector les unitats que tenen com a activitat principal la producció, distribució i exhibició de pel·lícules cinematogràfiques, la radiodifusió i la televisió. També s'hi incorporen els espectacles (llevat de cinema i esports) considerats com a serveis de les administracions públiques i institucions privades sense finalitat de lucre, tant els que són destinats a la venda com els que no. A més, agrupa les professions liberals artístiques i literàries i les biblioteques, arxius, museus, jardins botànics i zoològics, i les instal·lacions i organismes esportius junt amb altres serveis recreatius.
97	Serveis personals	En aquest sector s'ha d'incloure les bugaderies, tintoreries i serveis similars, junt amb els salons de perruqueria, estudis fotogràfics i altres serveis personals.
98	Serveis domèstics	
99	Representacions diplomàtiques i organismes internacionals	

